

BIBLIATANULMÁNYOK

Növekedés Krisztusban

Írta: Kwabena Donkor

TANÍTÓI MELLÉKLET

2012. október, november, december

Copyright © Hetednap Adventista Egyház, 2012

Copyright © *Kwabena Donkor*, 2012

Felelős kiadó: *Ócsai Tamás*

Fordította: *Zarka Dávid*

Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednap Adventista Egyház

2119 Pécel, Ráday u. 12.

Ügyintézés: *Fenyvesi Eszter*

E-mail: feszter@adventista.hu

Telefon: 06-30-664-3000

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szóllósy Műhely*, Debrecen

Felelős vezető: *Szóllósy Botond*

TARTALOM

1. tanulmány: A nagy küzdelem - alapvetés	4
2. tanulmány: A kinyilatkoztatás és a kinyilatkoztató Isten	11
3. tanulmány: Isten teremtménye - az ember	17
4. tanulmány: Megváltás - az egyetlen megoldás	24
5. tanulmány: Növekedés Krisztusban	30
6. tanulmány: Győzelem a gonosz erők felett	36
7. tanulmány: „Felfegyverkezni” a győzelemhez	42
8. tanulmány: Az egyház: az emberiség szolgálatában	49
9. tanulmány: Az egyház: szertartások és szertartási rend	56
10. tanulmány: A törvény és az evangélium	63
11. tanulmány: A keresztény élet	70
12. tanulmány: A végső események - Jézus és a megváltottak	77
13. tanulmány: Amikor minden újjá lesz	84

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

◦ www.adventist.org

Transzeurópai Divízió:

◦ www.ted-adventist.org

Newbold College:

◦ www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

◦ www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

◦ www.adventista.hu/det

Tiszavidéki Egyházterület:

◦ www.adventista.hu/tet

Advent Kiadó:

◦ www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:

◦ www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:

◦ www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélizációs Központ (REK):

◦ www.remeny.tv.hu

Bibliatanulmányok:

◦ www.adventista.hu/bibliatanulmanyok

A nagy küzdelem - alapvetés

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Móz 3:15

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Nevezzük meg az Isten és Sátán közötti nagy küzdelem főbb eseményeit és a keresztény ember életére és hitére gyakorolt hatását!

Érezni: Érezzük át, hogy a nagy küzdelemben az egyén döntése örök jelentőséggel bír!

Tenni: Fogadjuk el Krisztus helyettesítő áldozatát! Vegyünk részt evangéliuma hirdetésében, ami a nagy küzdelem egyik leglényegesebb pontja!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A teljes kép

- A** Milyen fontos események történtek napjainkig, és mi következik majd be a jövőben, ami a gonoszt teljesen eltünteti a világegyetemből?
- B** A jó és a rossz közötti harc hogyan hat a hívők és a nem hívők minden cselekedetére és gondolatára?

II. Érezni: Örökre szóló választás

- A** A végleges sorsunk formálásában milyen szerepe van napi döntéseinknek?
- B** Miért annyira fontos megadni minden lehetőséget, hogy az emberek szabadon választhassanak Isten és Sátán útja között? Miért kell figyelmeztetnünk arra, hogy Isten örökre szóló döntésre hív?

III. Tenni: Együtműködés az isteni eszközökkel

- A** Miért szükséges naponta elfogadni Krisztus áldozatát?
- B** Milyen napi lehetőségeink adódnak, hogy beszéljünk az evangéliumról?
- C** Az utolsó időkben milyen módszerekkel tudjuk a legjobban bemutatni az evangéliumot a mennyel együttműködve?

Összegzés: A jó és a rossz közötti nagy küzdelem minden életre hat az univerzumban. Ebben a harcban minden egyes ember Isten és Sátán közötti döntése lényeges.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki fejlődés alapja: Az élet folyamatos harc a jó és a rossz között, Krisztus és Sátán között. E konfliktust és az életünkre, a sorsunkra gyakorolt hatásait vizsgálva a központi kérdés ez legyen: döntsük el, hogy kinek az oldalára állunk! Krisztuséra vagy Sátánéra?

Csak tanítóknak: Korunkban, amikor általában elutasítják az Istennel való erkölcsi és lelki szövetség szükségességét, fontos tisztában lenni azzal, hogy valós lelki háború részesei vagyunk. Ezen a héten a harc megismerése és a győzelem megszerzése lesz a központi témánk.

Nyitó feladat: Gautama, az ókori Nepálban Kapilavastu trónjának örököse volt. Apja szeretete és törődése egyedül rá irányult. A király óvta a herceget, nehogy megismerje a fájdalmat, a szenvedést és a halált. Egy nap azonban, amikor Gautama serdülő korában először lépett ki az udvar területéről, szembesült az öregség, a betegség és a halál nyomorúságával. Emiatt teljesen elkeseredve elhagyta a palotát, fiatal feleségét és gyermekét. Évekig az erdőket járta, önmegtartóztatást gyakorolva, böjtölve és meditálva, míg egy nap állítólag megtalálta a választ a gonoszság kérdésére. Ez Buddha története, akinek a tanítása így összegezhető: a szenvedés egyetlen megoldása, ha az ember elutasít, visszafojt minden kívánságot és vágyat.

Ez egyfajta válasz. A hinduizmus is kínál egyet: a halál csupán egy új életformába átvezető ajtó a reinkarnáció örökös ciklusában. Egyesek tagadják a bűn valóságát, míg mások a halált a biológiai folyamatok természetes végének tartják.

Mit mond a Biblia a fájdalom, a szenvedés és a halál eredetéről és megoldásáról? Lásd 1Móz 3:1-23; Ézs 14:12-15; Róm 5:12; 6:23; Jel 12:1-4; 20:7-15!

Beszéljük meg: A fenti bibliaszövegek és más szakaszok alapján miből következik a fájdalom, a szenvedés és a halál? Honnan ered a bűn? Hogyan vezetett el az Isten és Lucifer közötti nagy küzdelemhez? Mikor ér véget ez a harc? Mi lesz a végső kimenetele?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Az osztállyal tekintsük át a nagy küzdelmet! Beszéljünk a természetéről, eredetéről, a résztvevőiről és a végső kimeneteléről!

BIBLIAKOMMENTÁR

A kereszténység történelmében egyetlen másik egyház sem értette meg a nagy küzdelem jelentőségét úgy, mint a Hetednap Adventista Egyház, felismerve a bűn problémáját és pusztító hatását. Ellen White ötrészes sorozata, a „Korszakok nyomában” (Pátriárkák és próféták, Próféták és királyok, Jézus élete, Az apostolok története, A nagy küzdelem), azzal a mondattal kezdődik és ér véget, hogy „Isten a szeretet.” A több mint 3000 oldalas elbeszélés végigköveti a Krisztus és Sátán között zajló nagy küzdelmet, és részletesen magyarázza a megváltás történetét a bűn eredetétől az igazság helyreállításáig, ahogy az a Bibliában meg van írva. A mai rész a nagy küzdelem kezdetével, jellegével és lezárulásával foglalkozik.

I. A nagy küzdelem eredete

„És lőn az égben viaskodás” (Jel 12:7). Ez a mondat ellentmondásosnak és rejtélyesnek tűnhet. Hogyan lehet a mennyben harc - ott, ahol Isten trónja van (Ézs 66:1), ahol teljes a szentség, az igazság, a szeretet és a béke? A „viaskodás” szó az jelzi, hogy a mennyben bizonyos küzdelem alakult ki, ellentétben Isten akaratával. Jel 12:7-9 a lázadót így nevezi: „a sárkány”, „a nagy sárkány, ama régi kígyó, aki neveztetik ördögnek és a Sátánnak.” Továbbá, ugyanebből a szakaszból megtudjuk, hogy Sátán és az angyalai szembehelyezkedtek Mihállyal (lásd 7. vers). A Mihály név csak az apokaliptikus (a végidőre vonatkozó) szakaszokban fordul elő (lásd Dán 10:13, 21; 12:1; Júd 9; Jel 12:7), Krisztust jelképezi, aki a Sátánnal folytatott közvetlen küzdelemben diadalt aratott. Ez vezetett oda, hogy Sátán a seregeivel levettetett a mennyből a földre, ahol a „régí kígyó” becsapta Ádámot és Évát, bűnbe ejtve a világot (1Móz 3:1-15). Így kezdődött el a nagy küzdelem, a Krisztus és Sátán, a jó és a gonosz erők között dúló kozmikus harc.

Elmélkedjünk: Isten trónja elleni háborút indított el Lucifer, amikor az Úr

akarataival szembehelyezkedett. Miért nem pusztította el Isten azonnal a bűnt és Sátánt a lázadás első jelei láttán, mielőtt még totális háborút eredményezett volna, aminek során Sátán és az őt követő angyalok levettettek a földre? A válasz mit árul el Isten igazságosságáról és kegyelméről?

II. A nagy küzdelem természete

Egyes bibliai versek, mint pl. 1Móz 3:1-15, Ézs 14:12-15, Ez 28:12-17 és Jel 12:1-17 a nagy küzdelem alapjait mutatják be.

Először is, a nagy küzdelem a teremtmények és a Teremtő közötti harc, amiben Isten jelleme a vita tárgya. A Teremtő - teremtmény viszonyban kikerülhetetlenül van egy választóvonal. A Teremtő életet, szeretetet és közösséget kínál a teremtménynek, a teremtmény pedig szeretettel, engedelmességgel és dicsőítéssel viszonzozza mindazt. Ennek a vonalnak az átlépése lázadás. Ez volt Lucifer egyik első bűne, az irigységen és a szentségtelen vágyakon kívül. Azzal dicsekedett, hogy „*hasonló leszek a Magasságozhoz*” (Ézs 14:14), ami oda vezetett, hogy arrogáns, gőgös és törvénszegő lett, fellázadt Isten uralma ellen.

Másodszor, a nagy küzdelem harc a szövetségeseikért. Istenhez vagy Sátánhoz tartozunk? „Ahelyett, hogy igyekezett volna a teremtmények Isten iránti szeretetét és hűségét a legmagasabb szintre növelni, Lucifer megpróbálta a szolgálatukat és hódolatukat a maga számára megnyerni. Ez az angyalfejedelem arra a dicsőségre sóvárgott, amelyet a végtelen Atya egyedül Fiának adott, és olyan hatalomra pályázott, amelynek gyakorlása egyedül Krisztus kiváltsága volt” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. 440. o.).

Harmadszor, a nagy küzdelem a világmindenségre kiterjedő harc, amely addig érezteti hatását, ameddig Sátán el nem pusztul (Jel 20:7-10). Amióta Sátán belesodorta az emberiséget ebbe a kozmikus konfliktusba Ádám és Éva megtévesztésével (1Móz 3:1-15), az egész teremtés Krisztus és Sátán harctere lett. Senki nem kerülheti el a csatákat, és bárki győzhet Krisztus által. A kereszténynek „meg kell értenie annak a két vezérnek [Krisztus és Sátán] a természetét, amelyek a fő uralomért küzdenek, és kövesse nyomon munkálkodásukat a történelem, a jövődölések és a nagy beteljesedések feljegyzéseiből. Lássá meg, hogyan nyilvánul meg ez a küzdelem az emberi tapasztalatokban. Ismerje fel, hogy

saját életének minden cselekedetében ő maga is hogyan nyilvánítja ki e két ellentétes indíték valamelyikét, és akár akarja, akár nem, most dönti el, hogy a küzdelemben melyik oldalra fog állni” (Ellen G. White: *Előtted az élet*. Budapest, 1992, H. N. Adventista Egyház. 189. o.).

Elmélkedjünk: Kijózanító gondolat: az élet *minden* tette azt mutatja meg, hogy a nagy küzdelemben melyik oldalon állunk - Krisztusén vagy Sátánén. Próbáljuk megérteni, mi minden következik ebből! Miért végzetes, ha elhiszünk valamit, ami nem a teljes valóság? Ebben a harcban miért nincs semleges terület, és mit árul ez el *mindazokról* - kicsikről és nagyokról, gazdagokról és szegényekről, szabadokról és szolgákról -, akik részesei?

III. A nagy küzdelem kimenetele

Az egész világra kiterjedt konfliktus abból a sátáni rágalomból ered, miszerint Isten önkényes, nem szeret és törvényét lehetetlen betartani. Bár a mennyben megszűnt a harc, amikor Krisztus levetette Sátánt, Isten főellensége átterjesztette a viszályt a földre. Az egész emberiséget meg akarja téveszteni, hogy uralhassa a világot. Eltökélte, hogy ha nem birtokolhatja a földet a teremtés jogán, akkor ezt lakói becsapásával éri el, és Isten ellen fordítja őket. Az Úr azonban nem hagyta védtelenül bolygónkat. Volt egy terve a gonoszsággal szemben. „[Krisztus] *eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén tiérettetek, akik őáltala hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott neki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben*” (1Pt 1:20-21). Keresztje és feltámadása által Krisztus megnyerte a végső csatát a bűn és Sátán ellen. A küzdelem viszont csak az ezeréves időszak végén szűnik majd meg, amikor nem lesz többé bűn, sem bűnösök, amikor az ördög „*a tűz és kénkö távába*” vettetik (Jel 20:7-10).

Elmélkedjünk: A második részben olvastuk el Ez 28:12-17 verseit. Ott az áll, hogy Lucifer egykor tüzes kövek között járt a mennyben. Akármit is jelentsenek a kövek, egy dolog biztos: Lucifer szabadon sétált köztük, perzseletlenül, mint aki éghetetlen. „Tűzálló” volt. A nagy küzdelem végén viszont Sátán már éghető lesz, és addig fog égni, amíg teljesen megsemmisül. Ez az ellentmondás lelki mondanivalót hordoz a számunkra. Istenünk eleven tűz. Két lehetőségünk van: engedjük, hogy a megpróbáltatás ideje alatt a próbák kohójában megtisztítson a jellemhibáinktól, amíg vissza-

tükrözzük képét, vagy el is utasíthatjuk a finomítás folyamatát, de akkor a tűz tavába jutunk. Mindkét folyamat megtisztít a bűnöktől, de míg az egyik csak a bűnt tünteti el és örök életet eredményez, addig a másik minket is felemészt és örök halál a vége. Miként véd most Isten (mint ahogy Dániel három barátját is védte), hogy a megpróbáltatás kemencéjében tűzállóvá tegyen, miközben a tűz megtisztít és megújít?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A Biblia nagyszerű tankönyv, ami bemutatja a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelmet. A bibliai hősök bukásai és diadalai, Izráel történelmének csúc- és mélypontjai, a próféták intelmei és áldásai, Jézus élete, halála és feltámadása, valamint a földi történelem utolsó eseményei ismeretében el kell hinnünk, hogy Isten a történelem Ura, és mindenképpen győzelemre vezeti azokat, akik bíznak benne.

Kérdések az alkalmazáshoz:

- 1) Miért olyan fontos a keresztyén életében a nagy küzdelem témájának tanulmányozása?
- 2) József, Dávid, Eszter, Péter, Júdás - miként mutatja be az életük, hogy minden egyes ember részese a nagy küzdelemnek?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: A kereszt a győzelem biztosító minden ember számára, akit a bűn és Sátán ereje ostromol. A lehető legjobban hangsúlyozzuk ezt ki az osztályban!

Feladat: Olvassuk fel a következő idézetet a csoporttal! Volt-e Sátánnak reménye a győzelemre? Hogyan veszítette el? Miért erősködik még most is, amikor tudja, hogy végül meg kell halnia?

„Mikor Jézust sírba tették, Sátán diadalt ült. Azt remélte, hogy az Üdvözítő nem veszi fel az életét ismét. Az Úr testére ő maga tartott igényt, és elhelyezte az őrséget a sír körül, és megpróbálta Krisztust fogságba vetett rabként tartani... Mikor azt látta, hogy Krisztus diadalmasan lép ki a sírból, tudatára ébredt... hogy királyságának vége lett, és végül meg kell halnia” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó. 691. o.).

A „BŰNÖSÖK” KÖZÖTT

Burundiban történt, hogy Gustave egy evangelizációs hirdetést talált, majd elment az előadásokra. Addig csak azt hallotta az adventistákról, hogy vasárnaponként dolgoznak a kertben, ami bűn. Gustave azonban szeretett volna valami újat megtudni Istenről.

Akkor ment el az evangelizációra, amikor az nem ütközött az iskolai programjával. A második hét végére már rengeteg kérdése lett, így megkérte a gyülekezet vezetőjét, hogy tanítsa a Bibliából. Hamarosan meggyőződött a bibliai szombat fontosságáról, majd ő is csatlakozni akart a Hetednap Adventista Egyházhoz.

Gustave ezután szombatonként a gyülekezetbe járt és nem ment iskolában. Egyik tanára figyelmeztette, hogy el fogják tanácsolni, ha így folytatja, és a szülei is haragudtak. Gustave kérlelte őket: „Engedjétek meg, hogy Isten vezetését követve tiszteljem az Urat!” Próbált hitéről beszélni az iskola igazgatójának, aki elmarasztalta, mondván, hogy rossz befolyást gyakorol a többi diákra. A fiú nem tudta, mihez kezdjen, így újból iskolába kezdett járni szombatonként. A következő évben beiratkozott egy keresztény főiskolára, ahol ő volt az egyetlen adventista diák. Minden szombaton kötelező vallásoktatás volt. Gustave-ot hamarosan megválasztották csoportja vezetőjének.

A Bibliát tanulmányozta több fiatallal, de társait figyelmeztették szüleik a hetednap adventistákkal kapcsolatban, így azok lassan kiváltak a csoportból.

Amikor Gustave befejezte a főiskolát, sokáig sehol nem talált munkát a szombat miatt, majd az ADRÁ-nál tudott elhelyezkedni. Gustave mindig szívesen beszél hitéről és a szombatról.

Missziós adományainkkal Burundiban és a világ más részein is segítjük az evangélium hirdetését. Köszönetet mondunk a támogatásért, ami hozzájárul, hogy mások is megismerhessék Isten akaratát.

Gustave Ndayambaje *Közép-Afrika egy kis országa, Burundi déli részén él.*

A kinyilatkoztatás és a kinyilatkoztató Isten

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Zsidók 1:1-2

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Beszéljünk arról, hogy milyen fontos a Szentlélektől ihletett iratok szerepe Isten megismerésében és megértésében!

Érezni: Válaszoljunk a szívünkben a Szentlélek készítésére!

Tenni: Tanulmányozzuk, amit Isten kinyilatkoztatott önmagáról a Bibliában! Legyen személyes kapcsolatunk az Úrral!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Az élet Isten által ihletett szavai

- A** Mi a szerepe a Szentléleknek olyan gondolatok és szavak ihletésében, amelyek rávilágítanak Isten természetére és szándékára?
- B** Hogyan segíti a Szentírás a hit és az Istennel való kapcsolat erősödését?

II. Érezni: Bensőséges kapcsolat az univerzum láthatatlan Istenével

- A** Miként ismerhetik meg Krisztus tanítványai igazán, személyesen a láthatatlan Istent?
- B** Hogyan építi hitünket és bizalmunkat Isten önkinyilatkoztatása, amit a történelem, ill. a bibliai hősök személyes tapasztalatai által adott?

III. Tenni: Isten nyomában

- A** A Biblia szerint mit tett meg Isten a gyermekeiért?
- B** Viszonzásképpen hogyan kutassuk kijelentéseit? Hogyan kereshetjük a kapcsolatot vele? Ez napi szinten hogyan történik?

Összegzés: A Szentlélek által ihletett Szentírás a Biblia íróinak gondolataival és szavaival mutatja be Isten természetét és azt, ahogy az emberekkel bánt, kapcsolatot épít velünk.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki fejlődés alapja: Amikor elfogadjuk a Szentírás ihletettségét, vágyódunk arra, hogy Teremtőnk szavát halljuk lapjairól. A megváltás történetét megismerve az életünkkel szeretnénk kifejezni hálánkat.

Csak tanítóknak: E heti tanulmányunk a Szentírásnak azokat a kijelentéseit kutatja, amelyek az ihletésről és az ihlető Istenről szólnak. Viszont nem elég a pusztán elméleti hit az Írás ihletettségében. Isten Szava élő Ige, amit személyesen tapasztalni kell. Célunk az 1. lépéssel arra bátorítani az osztályt, hogy beszéljenek Isten ihletett Igéjével szerzett tapasztalataikról. Válaszoljunk az alábbi kérdésekre! Ne szánjunk erre a pontra több mint 5-6 percet, hogy maradjon legalább 15 perc a 2. lépésre (FEDEZD FEL!), 30 perc a 3. lépésre (GYAKOROLJ!) és 5 perc a 4. lépésre (ALKALMAZD!)

Nyitó feladat: Tegyük fel az osztályban a következő kérdéseket:

- Hány évesen olvastad először a Bibliát? Mire emlékszel belőle?
- Mondj el egy esetet, amikor a Bibliát olvasva felismertél egy új történetet, elvet vagy igazságot, ami megváltoztatta a hozzáállásodat vagy a viselkedésedet!
- Az elhangzottak alapján mit mondhatsz el Isten ihletett Igéjéről?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

BIBLIAKOMMENTÁR

Csak tanítóknak: Ebben a részben az ihletett Ige célját és feladatát nevezzük meg, valamint megismerkedünk a Biblia módszeres tanulmányozásának egy formájával.

I. Miért tanuljuk a Bibliát?

(Olvassuk el 2Tim 3:14-17 szakaszát az osztályban!)

Kortól, foglalkozástól és körülményektől függetlenül legtöbben szeretnénk megtudni, miként forgathatjuk úgy a Bibliát, hogy valóban közelebb kerüljünk Istenhez és képesek legyünk beszélni igazságairól.

A 16. vers elmondja a Szentírásról, hogy „Istentől ihletett”. Pál itt az Ószövetségre utalt (hiszen az Újszövetség ekkor még nem állt össze), ma viszont az Ó- és az Újszövetség egészét Istentől ihletettnek tartjuk.

Ha elfogadjuk, hogy „*a teljes írás Istentől ihletett*”, rábízhatjuk magunkat az értékére. Tudhatjuk, hogy a tanítás és a tantételek hasznos forrása, rámutat a hibákra és helyes irányba terel. „*Az igazságban való nevelésre*” kifejezés azt jelzi, hogy a Szentírás épít, a keresztény életvitelre nevel.

Miért tanuljuk a Bibliát? Figyeljük meg a 17. vers záró szavaiban: „*hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.*” Pál azt mondja, hogy erős és szilárd igei neveléssel a hívő képzett lesz és képes a „*jó cselekedetre*”, azaz minden alkalomra és felelősségre felkészül, miközben jó tetteket visz végbe.

Tehát a Szentírás tanulmányozása az isteni ihletés erejét tanúsítja, ami nemcsak a megváltáshoz vezet, hanem biztos alapot is teremt ahhoz, hogy Isten Igéje szerint éljünk.

Elmélkedjünk: Hogyan lesz „tanítónk” a Biblia? Miként hat a mindennapi keresztény életünkre?

II. Hogyan tanuljuk a Bibliát?

(Olvassuk el Zsid 11:6 versét az osztályban!)

E heti leckénk kiemeli a Szentírást ihlető Isten tulajdonságait és cselekedeteit. Az itt idézett vers szerint ahhoz, hogy közeledhessünk Istenhez, hinnünk „*kell, hogy ő létezik*”. Ez a vers ugyanakkor azt is kijelenti, hogy Isten „*megjutalmazza azokat, akik őt keresik*”. Így a hit Isten keresésének a része.

Legtöbbször nemcsak azért kezdjük el tanulmányozni az Írást, hogy bibliai igazságokat tanuljunk meg, hanem hogy közelebb kerüljünk Istenhez Igéjét olvasva, arról gondolkodva és elmélkedve. Ez valóban rendkívül fontos, mégis hangsúlyt kell fektetnünk a bibliatanulmányozás folyamatára is.

Statisztikai adatok jelzik, hogy a gyülekezetbe járó tagok közül kevesen olvassák naponta a Bibliát. Míg ez tükrözheti a szekuláris kultúra vagy az élet különféle elfoglaltságainak hatását, sokakat inkább a tanulási módszer vagy gyakorlat hiánya gátol abban, hogy a bibliai igazságokba mélyebben betekintsenek, felfedezésekre tegyenek szert, még hozzá a hétköznapi élethez kapcsolva ezeket az igazságokat.

Hogyan kutassuk tehát úgy a Bibliát, hogy kapcsolódjon az életünkhöz? Indulásként a rávezető módszerrel kezdjük. A bibliatanulmányozás rávezető módja fejleszti és kialakítja a képességeinket. Eszközeinek használatát megtanulva (mint például a megfigyelés, az értelmezés, a megismerés és az alkalmazás) az olvasó lassít a Szentírás vizsgálatában, és így nem siklik át a versek mélyebb jelentése felett. Ez abban is segít, hogy meghalljuk Isten Igéjét, ha a Szentlélek által a lelkünkhöz és a szívünkhöz szól; így az Ige átformálhatja életünket.

Elmélkedjünk: Miért feltétele az Isten létében való hit annak, hogy közel kerüljünk az Úrhoz? Hogyan „hallhatjuk meg” Isten szavát, és hogyan formálja át az életünket a bibliatanulmányozás?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Olvassuk el *Márk evangéliuma* 5. fejezetét szakaszokra felbontva és a tagok között kiosztva! Majd vegyük át az egész fejezetet, és úgy tegyük fel a kérdéseket, hogy mindegyik rávezető bibliatanulmányozási módszert gyakoroljuk!

Rávezető bibliatanulmányozási módszerek

1. Megfigyelés: „Mit mond a szöveg?” - Erre a kérdésre keressük a választ. Felfigyelünk a szöveg részleteire, megtaláljuk a kulcsszavakat, az ellentéteket, a párhuzamokat, az ismétléseket és még a kérdések használatát is megtanuljuk. Gyakoroljuk egy kicsit! Válaszoljunk a következő kérdésekre Márk 5. fejezete alapján!
 - ☞ Mit tudtak a gadarénusok az ördögös emberről?
 - ☞ Most nézzük meg, hogy mit várt el Jézus tőle a 18-20. versekben! Vessük ezt össze azzal, amit a férfi akart!
2. Magyarázat: Ez az eszköz arra a kérdésre válaszol, hogy „Ez mit jelent?” Ebben a lépésben rákérdezzük a szövegben megfigyeltre: „Mit jelent ez a szó, kifejezés vagy állítás?” „A szerző miért pont ezt a szót vagy kifejezést használta?” „Mire utal ez a példa?” Ilyenek a megértést segítő kérdések. Erre a lépésre csak akkor kerülhet sor, ha már elég időt szántunk a megfigyelésre.
 - ☞ Megint olvassuk el a 18-20. verseket! Mi minden következik abból, ha összevetjük, hogy mit akart a férfi, ill. mit akart Jézus?

↪ Ezek alapján milyen következtetésekre juthatunk a szereplők jellemét illetően?

3. Megszemélyesítés: Ez a pont segít választ találni a következő kérdésre: „Mi a jelentősége ennek a szövegnek, meglátásnak stb. az életemben?” Próbálunk azonosulni a szövegben szereplőkkel, elképzeljük az eseményeket vagy körülményeket.

↪ Nézzük át a 21-25. verseket, mialatt végigfutjuk az egész fejezetet! Képzeljük magunkat az apa helyébe! Mit érezhetett?

↪ Megfigyelés: Jézus sürgősen el akar jutni a házba, de megállítja egy beteg, névtelen asszony. A Mester időt szakít rá, hogy meghallgassa a történetét.

↪ Kérdés: Az apa helyében hogyan viszonyultunk volna hozzá és mit éreztünk volna?

↪ Mit akartunk volna mondani?

↪ Képzeljük magunkat az asszony helyébe, és válaszoljunk ugyanezekre a kérdésekre!

↪ Gondoljunk bele a tanítványok helyzetébe!

↪ Kérdések a megszemélyesítéshez: Márk 5. fejezetével kapcsolatban Jézus mit mondana nekünk, és hová menjünk, hogy meggyógyuljunk?

„Eredj el békével, és gyógyulj meg a te bajodból” (Mk 5:34).

„Ne félj, csak higgy” (Mk 5:36).

„Néked mondom, kelj föl” (Mk 5:41).

4. Alkalmazás: A rávezető bibliatanulmányozás módszerében ez az utolsó lépés a legfontosabb. Kérdezzük meg: mi az az egy dolog, amit ma vagy a héten megtehetek, hogy elkezdjek a megismert bibliai elvek szerint élni? Pontosan mit fogok tenni, megtartani vagy minek fogok engedelmeskedni?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Feladat: Kérjük meg a tagokat, hogy írjanak le valamit, amiért hálásak és egy konkrét dolgot, amit megtesznek a mai igetanulmányozás következtében! Például: *Csütörtök este 6-ra meghívom vacsorára az új szomszédomat és elbeszélgetek vele egy bibliai gondolatról.*

A VILÁG VÁROSAI

A világ népességének több mint a fele él városokban, ám a Hetednapi Adventista Egyház városi missziója nem elég erőteljes, pedig Isten odafigyel ezekre a területekre is. A Bibliában ezt olvassuk: „*Én pedig ne szánjam Ninivét, a nagyvárost*” (Jón 4:11)? Amikor Jézus a földön élt, „*látta vala a sokaságot, könyörületességre indula rajtok, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok*” (Mt 9:36).

Jézus elvegyült az emberek közt, együtt érzett velük, megadta, amire szükségük volt, elnyerte bizalmukat és meghagyta, hogy kövessék Őt.

Wayne Krause lelkész Sydney északi területén, Ausztráliában dolgozik, ahol ezerszám élnek olyan családok, akik nem járnak templomba, istentiszteletre. Egyszer egy fiatalember megkérte az adventista gyülekezet két tagját, hogy segítsenek neki eljutni az elvonókúrára. Beleegyeztek, és még indulás előtt megkínálták a fiút egy tál meleg étellel is.

A fiatalember elkezdett járni a gyülekezetbe. Minden szombat délután az asszonyok a kórházba vitték a kezelésre. Amikor a bíróság előtt kellett megjelennie, a gyülekezetből többen támogatták. A bírósági tárgyalás után a fiatalember édesanyja is kezdett járni a gyülekezetbe. Néhány hét múlva pedig fekete bőrruhás, fémláncokat viselő fiatalok jelentek meg a gyülekezet első soraiban. Krause lelkész éppen a nagy küzdelem témájáról beszélt.

A fiatalok a drogos fiú rokonai és barátai voltak. Meg akarták nézni a gyülekezetet, ahol segítettek a testvérükön, barátjukon. Addig nem volt Bibliájuk, de ott kaptak. A lelkész megmutatta nekik, hogyan kezdjék olvasni.

Minden városban élnek emberek, akik jobb után vágyakoznak. Ők Isten gyermekei, csak még nem tudják. A segítségünkre várnak - és mi mire várunk?

Gary Krause az Adventista Misszió igazgatója a Generál Konferenciánál.

Isten teremtménye - az ember

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Zsolt 100:3

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Hasonlítsuk össze és állítsuk egymással szembe a bibliai és az evolucionista nézetet az ember eredetét, természetét és létezésének okát illetően!

Érezni: Gondoljunk bele, micsoda megtiszteltetés, hogy Isten a saját képére teremtett, és milyen felelősség jár ezzel együtt!

Tenni: Fogadjuk el Krisztus kegyelmét, az új életet és álljunk ellen a kísértéseknek!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten teremtése

- A** Az ember természetére és létezésének okra vonatkozó elképzelések közül melyek kapcsolódnak az evolúció elméletéhez?
- B** Az ember természetére és létezésének okra vonatkozó elképzelések közül melyek kapcsolódnak az isteni tervezés és teremtés gondolatához?

II. Érezni: Isten képe

- A** Milyen érzéseket vált ki a felismerés, hogy Isten a saját képére teremtette az embert?
- B** Vajon mit érezhet Isten, látva, hogy a bűn így eltorzította képét az emberben?
- C** A szolgálat és a kapcsolat tekintetében milyen felelőségek járnak együtt azzal, hogy Isten teremtményei vagyunk?

III. Tenni: Új teremtés

- A** Bár az ember éppúgy képtelen önmaga újjáteremtésére, mint kezdeti megteremtésére, mégis milyen szerepünk lehet Isten helyreállítási tervében?
- B** Az „újjáteremtett” keresztény hogyan viszonyul a kísértéshez és örökölt rossz hajlamaihoz?

Összegzés: Aki hiszi, hogy Isten eredetileg a saját képére teremtette az embert, felismeri Istentől kapott felelősségeit is. A bűn ugyan eltorzította bennünk Isten képét, Istennek azonban szándékában áll helyreállítani azt, ha elfogadjuk Krisztus érdemeit és vele együttműködve ellenállunk a kísértésnek.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki fejlődés alapja: „*Kezdetben teremté Isten...*” (1Móz 1:1). E szavak az emberiség eredetét hirdetik. *Mózes első könyvének* első fejezetei bemutatják, hogyan jelent meg a bűn az emberi történelemben, valamint előrevetítik mindannak a helyreállítását, ami elveszett.

Csak tanítóknak: E heti leckénk a teremtéssel, a bűnnek az emberi életbe való belépésével és Isten megváltási tervével foglalkozik. Az 1. lépésben a célunk bátorítani a csoport tagjait, hogy beszéljék meg, mit jelent erről tudni! Milyen képet fest ez Istenről és rólunk?

Nyitó feladat: Beszéljünk a következőkről az osztállyal! Ma már tudjuk, hogy nemcsak fizikai megjelenésünket határozzák meg a gének, hanem a vérmelegletünkre is hatnak, és általában örököljük tehetségünket, külön adottságainkat, sőt még a bizonyos betegségekre, mint pl. a magas koleszterinszintre való hajlamot is. Családfánk ismerete tehát hálaóra ösztönözhet vagy pedig szigorú lépésekre sarkall, hogy elkerüljük az ismétlődő rossz hajlamokat.

Beszéljük meg: Nevezzünk meg egy jellemző családi vonást, amire igazán büszkék vagyunk! Miért fontos tudni, hogy a múltbeli és a jelen generációknak egy a kezdete és a Teremtője? Mit árul el a Teremtő Istenről *Mózes első könyvének* 1. fejezete? Mit tudunk meg magunkról, ami kapcsolatos az első teremtményekkel?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

BIBLIAKOMMENTÁR

Csak tanítóknak: Ma nagy szükségünk van rá, hogy mélyrehatóan elgondolkozzunk Istenről, szemléljük a művét és megfontoljuk, mi minden következik a vele való napi kapcsolatból és istenképűségünkből.

A teremtés történetének olvasása csak a kezdet. Még jobban bele kell ásnunk magunkat a bűn, az ítélet és a kegyelem teológiai témáiba is. Hogyan kapcsolódnak e kérdések a helyreállítás ígérétehez és az evangéliumi történethez?

Fontos a bibliakommentár első részében („*Kezdetben teremté Isten...*”) lassan olvasni 1Móz 1:1 - 2:3 szakaszát. Kérjük meg az osztályt, hogy úgy olvassák és hallgassák a történetet, mintha először találkoznának vele! Írjanak le új gondolatokat a Teremtő Istenről a történetből! Képzeld el, vajon Ő hogyan érezte magát, amikor megismerkedett az első emberpárral!

I. „*Kezdetben teremté Isten...*”

(Olvassuk el 1Móz 1:1 - 2:3 verseit az osztályban!)

A Biblia első szavai („*Kezdetben teremté Isten*”) képezik talán a legmélyrehatóbb állítást a Bibliában, szemtől szembe hozva a Teremtő Istennel, aki által lélegzünk és aki elhozza megváltásunkat.

Megtanuljuk, hogy Isten áll minden dolog előtt és mögött. James Montgomery Boice lelkész, teológus mondta: „Nyelvtanilag csak egy alanya van e verseknek: Isten maga. Az összes többi tárgy. A tárgyakat létrehozzák. A fény, a levegő, a víz, a szárazföld, a növényzet, a nap, a hold, a csillagok, a halak, a madarak, a szárazföldi állatok mind csak tárgyak abban az alkotói folyamatban, amelynek egyedül Isten az alanya. E versekből megtudjuk, hogy Isten 'látott' (4., 10., 12., 18., 21. és 25. vers), 'elválasztott' (4. és 7. vers), 'elnevezett' (5., 8. és 10. vers), 'teremtett' (7., 16., 21., 25. és 27. vers), 'elhelyezett' (17. vers), majd elmondta a férfinak és az asszonynak, hogy mit tett (28-30. vers). Továbbá Isten szólt (3., 6., 9., 14. és 20. vers), aminek következtében minden előállott” (*Genesis, an Expository Commentary*. 1. köt. Grand Rapids, Mich., 1998, Baker Books. 81, 82. o.).

Az Istenről szóló első közlésből ismerjük meg, milyen értékessé tette az egész teremtett világot, amikor kijelentette: „*ímé igen jó.*”

Elmélkedjünk: *Mózes első könyvének* nyitó fejezetei a teremtést leírva egy képet adnak a Teremtő Istenről. Milyennek látjuk itt az Urat? Mit mond el ez róla?

II. Isten képére teremtve

(Olvassuk el 1Móz 1:22, 28; 2:3 verseit az osztállyal!)

Mózes első könyvének első fejezetei gyönyörűen bemutatják, hogy kezdetben a teremtést Isten áldása övezte. Minden élőlény, az ember és a szombat is a Teremtő Isten különleges áldásában részesült. *Mózes első könyve* által bepillantunk Ádám és Éva tapasztalataiba, akiket Isten a saját képére teremtett. Látjuk, hogyan uralkodtak a föld felett. El tudjuk képzelni, milyen lehetett a „szombatünneplés”, mielőtt a bűn belépett a történelembe? Milyen boldog kezdet!

Mózes első könyve életszerűen bemutatja a kísértést, a bűn megjelenését és az emberiség bünesetét. Innen tudhatjuk meg, minden szépítgetés nélkül, hogyan tört össze az emberben Isten képe, amikor Ádám és Éva elszakadt a Teremtő eredeti szándékától.

Elmélkedjünk: Itt álljunk meg, és gondolkozzunk el azokról a tettekről, amelyek Ádámot és Évát bűnbe vittek! Melyek voltak ezek? Ezáltal hogyan figyelhetünk fel jobban arra, hogy mi magunk is hajlamosak vagyunk ellentmondani Teremtőnknek? Mit mutat ez az Istennel való kapcsolatunkról és arról, hogyan tükrözzük vissza Isten képét? A bűnre kimondott isteni átok ismeretében mit mondhatunk, vajon mennyire sérti Istent a bűn? Mit árul ez el a bűn természetéről?

III. Bűn

(Olvassuk el 1Móz 3:1-15 verseit az osztályban!)

Ma már visszatekinthetünk a teremtés történetére, láthatjuk a bűn kezdetét. Ádám és Éva esetéből, a gonosszal és a bűnnel való találkozásukból megtudjuk, hogy nem elégedtek meg csak a jóval, vágytak megismerni a „a jót és a gonoszt”. Így saját maguk tapasztalták, hogy a rossz és a jó ismerete megrontotta a teremtéssel adott isteni áldást.

Az első emberek bölcsességre vágytak, de végül oda jutottak, hogy félve rejtőzködtek a Teremtő előtt. Ma már tudjuk, hogy a teológia szerint a bölcsesség kezdete az Úr félelme és Igéjének betartása.

Ősszüleinket tévútra vitte a tiltott gyümölcs szépsége és jósága. A Szentírás azt tanítja, hogy meg kell elégednünk azzal, amit Isten a rendelkezésünkre bocsát és jónak nevez.

Elmélkedjünk: Miből következik a bűn? Miért készlet arra, hogy „elrejtőzzünk” Isten előtt? Mi a különbség a rejtőzködésre indító félelem és „az Úr félelme” között, ami bölcsességhez vezet? Mi a bölcsesség és az igazi megértés egyetlen forrása? *Mózes első könyvének* a bűnesetről szóló beszámolója miként óv attól a hamis elképzeléstől, hogy ha igazán tudni akarjuk, mi a jó, meg kell ismerni a gonoszágot vagy a bűnt?

IV. Ítélet

(Olvassuk el 1Móz 3:14-19 verseit!)

Mózes első könyvének fejezeteiből megtudjuk, hogy a bűnre kimondott átok maradandó ellenségeskedést szerzett az emberiség és a gonosz között. Ez nyilvánvalóvá vált olyan körülményekben, hogy fájdalmas lett a gyerekszülés, a föld megmunkálásának napi munkája pedig fárasztó. A romlás és a halál is bekerült a képbe, az életet és az ember istenképűségét megrontották a bűn maradandó következményei.

Viszont az ítélet mellett Isten reményt is adott arra, hogy végül a jó győzni fog a gonosz fölött. Mivel az emberi faj továbbra is fennmaradt, rájuk is kiterjedt a nagy küzdelem, ugyanakkor továbbra is megmaradt a remény és az isteni ígéret.

Elmélkedjünk: Milyen következményekkel járt a bűn a földre és az emberiségre nézve? Mit jelent az, hogy átkozott lett a föld? Mi történt Isten képével az emberben a bűneset után? Milyen ígéretet tett Isten a bűnössé lett embernek, hogy megmentse a pusztulástól?

V. Kegyelem

(Olvassuk el 1Móz 3:21 versét!)

A Teremtő Istennek az emberiség iránti szeretete és gondoskodása abban is látszik, hogy a bűneset után állatbőrbe öltöztette őket. Az is szívszorító lehetett számára, amint elhagyják otthonukat, a kertet. Nagy szeretetét tanúsítja, hogy gondoskodott a bűnösökről!

Elmélkedjünk: Hogyan gondoskodott Isten a bűnös emberiségről? Mit veszítettek el a bűn miatt? Hogyan vetítette előre az állatbőr a megváltás ígértét? Miként mutatta ez a szimbólum Istennek az emberiség iránti szeretetét?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Feladat: Kérjünk meg néhány tagot, hogy röviden mondják el a teremtés történetét! Majd kérjünk meg másokat, hogy vázolják fel a kísértést, a bűnesetet és 1Móz 3:15 ígértét!

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) Milyen ellentéteket vagy kulcsszavakat találtunk 1Mózes 1-3. fejezeteiben?
- 2) Hogyan rajzolódik ki ismét Isten képe az emberben? Mit jelent visszatükrözni Isten képét?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Ha Istenről olvasunk, gondolkodunk és elmélkedünk, az hálára és az Úr dicsőítésére készítet. A teremtés történetéből megtudjuk, hogyan lépett be a bűn az emberiség történelmébe; de megtaláljuk a reménység ígértét is, hogy Jézus Krisztus által ismét kirajzolódhat bennünk Isten képe és megújulhat a kapcsolatunk a Teremtővel.

Hagyjunk elég időt a feladatra (kb. 15 percet az írásra és 10 percet vagy még többet az előadásra és a csoportos megbeszélésre)!

Feladat: Osszuk hármas csoportokra az osztályt, és kérjük meg a tagokat, hogy írjanak egy zsoltárt vagy verset a Teremtő dicsőítésére! Mondjunk hálát kegyelme ajándékáért és azért, hogy Jézus Krisztus által az újjáteremtés reményét adta!

Üljön össze megint az egész osztály, és a kisebb csoportok olvassák el zsoltárukat vagy versüket!

BIBLIAVERS

A külföldi evangelizátor sorozatához nem találtak megfelelő helyet, így egy zsákutca végén állítottak fel egy emelvényt, ott tartották meg az előadásokat Bulgária egy romák lakta településén. A nyitó estén minden széksor megtelt, sőt még a környező házak erkélyeire és a háztetőkre is kiültek, akiket érdekelt a Jézus megváltásáról szóló tanítás. A kb. 5 000 fős hallgatóság száma nem csökkent az ötletes előadássorozat alatt. Végül több százan keresztelkedtek meg, köztük volt Ivan is.

Ivan 21 éves volt, amikor döntött Krisztus mellett, döntése azonban inkább múló fellángolás volt, életét nem változtatta meg Krisztus kegyelme. A későbbiekben eltért Istentől.

Amikor Ivan rádöbben, hogy élete rossz irányba halad, imádkozni kezdett, de semmi változás nem történt. Szombatonként néha a gyülekezetbe is elment, de akkor sem történt semmi. Egy nap hangosan felkiáltott: „Uram, hallasz engem? Törődsz vele, hogy mi van velem?”

Aznap éjjel Ivan álmot látott, álmában Isten szólt hozzá: „Keresd meg a keresztségi emléklapot a fiókban, és olvasd el a rá írt bibliaverset!”

Ivan másnap reggel megtalálta az emléklapot, épp ott, ahol álmában látta. Elolvasta a verset. *„Mikor vízen mégy át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak, ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng meg nem perzsel téged”* (Ézs 43:2).

Csodálkozott, hogy Isten már éveekkel korábban tudta, melyik versre lesz ekkor szüksége. Újból döntött Jézus mellett, és azért is imádkozott, hogy ne váljon ismét közömbössé. Attól kezdve rendszeresen olvasta a Bibliát.

Ivan hálás, hogy felkereste egy lelkész, aki Krisztus útjára tanította. Az előző 13. szombati adomány a roma gyülekezetek építését segítette Bulgária északnyugati részén. Köszönjük az adományokat!

Ivan Kirilov a több mint 1000 fős gyülekezet tagja Bulgáriában, Kyustendilben.

Megváltás - az egyetlen megoldás

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jn 3:16*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Beszéljünk a bűn pusztító hatásairól és az Isten által felkínált megoldásról!

Érezni: Érezzük át, hogy milyen jó és hatalmas Krisztus megbocsátó szeretete és a bűnbocsánat, a megigazítás meg a helyreállítás!

Tenni: Bánjuk meg bűneinket és tapasztaljuk az új életet, amit Krisztus áldozatát elfogadva nyerhetünk!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Hatalmas probléma, hatalmas megoldás

- A** Hogyan változtatta meg a bűn az emberi természetet és az életet földünkön, ill. az egész világegyetemben?
- B** Mi Isten válasza a bűnre? Mikor született meg az örök történelemben? Milyen erővel képes megoldani a bajt?

II. Érezni: Mindent legyőző jóság

- A** Miért fontos Krisztus követőinek naponta átgondolni, hogy bűnös-ként kétségbeejtő helyzetben vannak?
- B** Miért szükséges naponta elgondolkodni azon, hogy mit biztosít a bűnösnek Krisztus kereszthalála?
- C** Hogyan változtatja meg az ember szívét, ha elfogadja Isten áldozatát, a felkínált megbocsátást, megigazulást és helyreállítást?

III. Tenni: Megtérsni és hinni

- A** Mit kér Isten a bűnöstől Krisztus áldozatáért cserébe?
- B** Hogyan lehet a bűnös biztos a megváltásban?

Összegzés: A bűn következtében Megváltó nélkül örök pusztulás várna ránk. Isten azonban tökéletes, mindenre kiterjedő megoldást kínál Krisztus áldozata révén, aminek elfogadása megbocsátást, megigazulást és helyreállítást eredményez.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki fejlődés alapja: Krisztus kereszthalála által Isten végleges és egyedüli megoldást kínál a bűn ellen. Isten útján kívül nincs más kiút a bűnből.

Csak tanítóknak: Az ember létével kapcsolatos kérdések közül ez az egyik legnehezebb: „*Micsoda vagyok én*” (2Sám 7:18)? A világ zavaros helyzetei vagy arra kísértenek, hogy önmagunkat dicsérjük, vagy a kétség mélységeibe taszítanak. Mi a baj e két, a világban általános reakcióval? Hol a megoldás? E heti leckénk ezzel a kérdéssel foglalkozik.

Nyitó feladat: Ki vagyok én? Sokféle lehetséges válasz van, de most vegyünk át négyet. Először, amit a filozofikus gondolkodású ember mond: „Nem érdemes ismeretek nélkül élni. A tudás hatalom; ennek a hatalma épít fel vagy tör össze.” Másodszor, a „primitív” ember a törzsi hovatarozás értelmében válaszol: „A csoportban vagyok biztonságban; senki más nem számít.” Ezzel a megközelítéssel az a baj, hogy nem tud kikeveredni az önérdek „barlangjából”. Harmadjára nézzük meg a „világi” megközelítést! A világ szerint az ember vagy a teljesítményében, vagy az üzletben, vagy a politikában, vagy a hivatásában találja meg saját értékét. Ez a megközelítés a hatalomra összpontosítja a figyelmet. Az élet mondatában az „Én” az alany, az ige a „vagyok”. Én vagyok. Más nem számít.

Az eddigi feleletek közül egyik sem kielégítő, így a kereszthez fordulunk. Ott látunk valós képet magunkról: bűnösök vagyunk, akiket Isten megkeres. A keresztnél a bűnös két személyre tekint, Pál apostol szavai szerint: „*a Krisztus... ki szeretett engem és önmagát adta értem*” (Gal 2:20), tehát a Fiú és én. Ebből a szemszögből kijelenthetjük, hogy nem kozmikus véletlen termékei vagyunk, de nem is az evolúciós folyamat csúcsai. Nem egy értelmetlenül forgó, óriási gépezet fogaskerekei vagyunk, hanem Isten eltévedt gyermekei.

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A Biblia úgy mutatja be a „rossz irányba térést”, hogy az a bűn: elfordulás Isten akaratától, lázadás törvénye ellen, jogos kéréseinek elutasítása és az önzés hangsúlyozása. Mivel a menny volt a kiindulópont, a bűn meredek, függőleges irányú zuhanás lefelé, eltávolodva az ideálistól. Az „eltévedés” következtében vízszintes irányú szakadás is történt a kapcsolatokban, a családokban, a közösségekben, ami gögben, féltékenységben, szeretetlenségben és hasonló megnyilvánulási formákban fejeződik ki. Az osztály beszélgetését irányítsuk úgy, hogy a bűn függőleges és vízszintes irányú hatásairól egyaránt szót ejtsünk!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Bűn: Természete és lényege

(Olvassuk el Róm 7:23-25 verseit az osztályban!)

A bűn betolakodása. A Biblia úgy kezdődik, hogy betolakodóként ábrázolja a bűnt Isten tökéletes teremtésében. Leírása szerint őszüleink választása hozta be, amikor nem Isten oldala, hanem Sátáné mellett döntöttek (1Mózes 3. fejezet). A Biblia a bűnt és Sátánt elpusztító isteni ítélettel és az új ég és föld teremtésének ígéretével végződik (Jel 20:11-15; 21:1-5). A kezdet és a vég között beszámol a bűn történelméről, arról, hogy milyen szerepet kap az egyes emberek és a nemzetek életében.

A bűn lázadás Isten ellen. A bűn a mennyben, Lucifer Isten elleni lázadásával kezdődött (Ézs 14:12-15; Jn 8:44). A földre Ádám és Éva engedtlensége következtében jutott el (1Mózes 3. fejezet; Róm 5:12). „A bűn pedig törvénytelenység” (1Jn 3:4), tehát nem csupán egy helytelen tett (mint például a piros lámpán való áthajtás), hanem tényleges lázadás Isten ellen (Zsolt 51:6; Ézs 1:2); sőt, annak a tagadása, hogy elkövetője Isten alattvalója (Róm 8:7). A bűn az Istennel ellenséges élet választása (Róm 5:10; Kol 1:21).

A bűn hatása egyetemes, a halálba vezet: „Mert mindnyájan vétkeztek”, mindenkire halál vár (Róm 3:23; 6:23). Ézsaiás elkészerítő képet fest az emberi züllöttségről: „Minden fej beteg, és minden szív erőtlen. Tetőtől talpig nincs e testben épség” (Ézs 1:5-7). Egyértelmű a jelentése: az embert teljesen (fizikailag, szellemileg, lelkileg, érzelmileg) beszennyezte a bűn (Róm 1:23-25; 5:8, 12; 7:23-25), és velünk együtt az egész teremtés nyög

a bűn súlya alatt (Róm 8:22). Így az elfajzott emberiség, a megromlott kapcsolatok és a természet nyögése egyaránt tanúskodnak a bűn seregeivel harcban álló világegyetem előtt.

Elmélkedjünk: A bűn nem egyszerűen lázadás, hanem elutasítás és döntés. Mit utasítunk el, amikor a bűnt választjuk? Milyen mértékben szennyezte be a bűn az emberi természetet, és mi az egyetlen gyógyír?

II. Bűn: Mit tett Isten?

(Olvassuk el Jn 3:16 versét az osztályban!)

A Biblia egy fontos versben összegzi, hogy mit tett Isten a bűn problémájának megoldásáért: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16). Nem véletlen vagy megkésett döntés volt, hogy Isten engedte meghalni Fiát a kereszten; ezt már a „világ teremtése előtt” elhatározták (Ef 1:4-7).

A bűn problémájának megoldása egyszerre megváltó és sebészi beavatkozás. Megváltó tett abban az értelemben, hogy Isten lehetőséget ad az emberiségnek a bűntől való szabadulásra Krisztus keresztye által, ami megbékíti az embert Istennel (2Kor 5:19). Azért sebészi, mert előretekint a végidőre, amikor az Úr eltörli a földről a bűnt és minden következményét, majd megteremti az „új egeket és új földet” (Ézs 65:17).

Elmélkedjünk: Hogyan mutatja meg a kereszt a világegyetemenek a bűn átkát és az élet igazi értelmét?

III. Bűn: Mit kell nekünk megtenni?

(Olvassuk el Ef 2:8 versét az osztályban!)

Semmit nem tehetünk azért, hogy önmagunkat megmentünk! Éppen olyan régi az a tanítás, miszerint a jó tetteinkkel vagy különféle szertartásokkal megmenthetnénk magunkat, mint maga a bűn. A gondjainkra a kereszt és nem a fügefalevél a megoldás! „Az az elképzelés, hogy az ember cselekedeteivel megválthatja önmagát, minden pogány vallás alapvető elve... Sátán ültette el ezt az elgondolást. Ahol pedig ezt vallják, ott nincs védőgát a bűn ellen” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó. 26. o.).

Így észre kell vennünk, hogy Isten szeretete és kegyelme tette lehetővé a megváltásunkat, a kereszttel (Jn 3:16; Róm 1:16; Ef 2:8; Tit 2:11). A mi részünk csak az, hogy higgyünk, elfogadva, amit Isten tett Krisztus által. Bűnösként csak hittel kell fordulnunk a kereszthez, Helyettesünket látva Krisztusban. Meg kell vallanunk bűneinket, felismerve, hogy Ő értünk halt meg (Mk 1:15; ApCsel 3:19; 16:31; Róm 5:8; 14:15). A Krisztusba vetett hit által kapunk bűnbocsánatot és megváltást (Ef 1:7-8), megigazulást (Gal 2:16). Ő „lőn nekünk... igazságul, szentségül és váltságul” (1Kor 1:30). Semmiből nem maradunk így ki, ami lényeges része az új életnek, és Isten gyermekei leszünk (Róm 8:14). Megkapjuk az örök életet (Róm 5:21; 6:23; 1Jn 2:25).

Elmélkedjünk: Miért olyan veszélyes a cselekedetek általi megigazulás tana? Hol ássa alá a kereszttel teológiai jelentőségét (azt, hogy csak Krisztus által üdvözülhetünk)?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Más vallások megkövetelik híveiktől, hogy tegyenek jót, vagy a megváltásért, vagy azért, hogy az egyén kihagyhasson egy-két ciklust a reinkarnáció folyamatában. A kereszténység tanítása szerint viszont a megváltás nem nyerhető el cselekedetekkel. Ellen G. White azt írja, hogy az igazság palástjának „*egyetlen szálát sem szőtték emberi gondolkodás szerint*” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház. 213. o.). Krisztusban Isten úgy fogad el, ahogy vagyunk, megbocsátja bűneinket, megerősít, hogy jót tegyünk és gyermekeivé fogad. Ezért dicsérjük hálával keresztjét!

Kérdések az alkalmazáshoz:

- 1) Hogyan lehet a kereszttel valóban az életünk középpontjában?
- 2) Isten gyermekei milyen felelősséggel tartoznak mások iránt, a hívők közösségén belül és kívül egyaránt?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Feladat: A megváltás élményét tapasztalva hogyan viszonyulunk a körülöttünk élőkhez: a más vallású szomszédhoz, a gyakran mogorva kollégához és a tőlünk kulturálisan, politikailag vagy bőrszínben különbözőkhöz?

INKÁBB EZT VÁLASZTOM

Keresztény vagyok, de nem adventista, a férjem pedig más vallású. A Fülöp-szigeteken élünk. Eldöntöttük, hogy két gyermekünket a Zamboanga Adventista Általános Iskolába iratjuk be, ahol komoly erkölcsi tanítást kapnak. Több iskolát megnéztünk, de ezt választottuk, még ha más iskolának talán jobb is a felszerelése.

A fiúk jól érzik magukat az iskolában, cserkészek lettek, kedvelik a foglalkozásokat. A tanárok és a gyerekek egyaránt barátságosak. Olyan érzés, mintha egy nagy család lennénk.

A gyerekek azt is megtanulják, hogyan kell vezetni a különböző gyülekezeti programokat. Szeretik a bibliaórákat, sok bibliaverset tanulnak meg kívülről. A férjem azzal viccelődik, hogy a gyerekünk akár lelkész is lehetne, hiszen annyi bibliaverset ismer.

Nem vagyok adventista, de nagyra értékelem az adventista nevelési elveket. Hálás vagyok Istennek ezért az iskoláért, mert olyan sokat jelent a gyerekeimnek.

- Fely Bawari, Zamboanga, Fülöp-szigetek

2009-ben gyűjtöttünk a mindanaoi iskola építésére. Egy általános iskola és egy középiskola épült így fel. Köszönjük az adományokat!

A Zamboanga Adventista Iskola sok gyerekhez és szülőhöz juttatja el Isten remény-ségének és szeretetének üzenetét a Fülöp-szigetek déli részén.

Növekedés Krisztusban

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Kol 2:15

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Mutassuk be Krisztus kereszten szerzett győzelmének a teljességét, amit nem csupán a bűn, hanem az emberiséget rabságban tartó minden erő és tradíció fölött is aratott!

Érezni: Krisztus győz a világ gonosz erői fölött és a saját életünkben!

Tenni: Csatlakozzunk Krisztushoz, vegyük fel fegyverzetét és harcoljunk mellette az emberek megváltásáért!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

Tudni: Mutassuk be Krisztus kereszten szerzett győzelmének a teljességét, amit nem csupán a bűn, hanem az emberiséget rabságban tartó minden erő és tradíció fölött is aratott!

Érezni: Örüljünk, hogy Krisztus győz a világ gonosz erői fölött és a saját életünkben!

Tenni: Csatlakozzunk Krisztushoz, vegyük fel fegyverzetét és harcoljunk mellette az emberek megváltásáért!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ:

I. Tudni: Teljes győzelem

- A** Sátánnak melyik mesterkedését leplezte le Krisztus a kereszten?
- B** Milyen megtévesztő elméletek, hagyományok és társadalmi illetve politikai erők tartják még mindig rabságban a föld lakosait? Krisztus győzelme hogyan ad erőt legyőzésükhöz?

II. Érezni: Öröm a győzelemben

- A** Milyen bizonyossága lehet annak, aki hisz Krisztusnak a kereszten szerzett győzelmében?
- B** Bár vannak csaták, amelyekben még győzni kell a gonosz fölött, mégis milyen alapon lehetünk biztosak a kozmikus háború kimenetelében? Miért dicsérhetjük Istent?

III. Tenni: Az Úr csatái

- A** Hogyan állhatnak a keresztények Krisztus oldalára a gonosz erők elleni végső harcban?
- B** Miért olyan fontos Krisztusnak, hogy a földi küzdelemben a barátai és a tanítványai a követői, katonái legyenek?

Összegzés: A keresztnél Krisztus győzött a gonosz fölött, és bemutatta, hogy Sátánnak az Isten uralma ellen felhozott minden vádja hazugság.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki fejlődés alapja: A jó és a rossz közötti nagy küzdelemben a kereszt a jelképe a bűn fölötti győzelemnek. Bár a harc még a tetőfoka felé tart, a hívő közben megerősödhet és Krisztusban győzhet.

Csak tanítóknak: E heti tanulmányunk Krisztus kereszten szerzett győzelmének különböző oldalaival foglalkozik. Noha e győzelem teljes volt, a keresztény még mindig napi küzdelmet folytat a bűn számos formájával és szövevényes hatásaival.

A nyitó részben fontos megfigyelni a harcban működő erőket, és azt, hogy hogyan lehet győzni a bűnnel vívott küzdelemben.

Nyitó megbeszélés: Különböző próbák és küzdelmek lehetnek, embe-
renként változóak. Sokan úgy küzdenek szenvedélyük, rossz szokásuk
ellen, mintha harcolnának, és mondják is, hogy „küzdenek” pl. a
dohányzás ellen. Vannak egész közösséget érintő küzdelmek is, mint a
valódi hadviselésben, az ország és a haza védelme során.

Legyen a harc egyéni vagy közösségi természetű, mindkettőnek a célja az ellenség fölötti győzelem. A háborúk általános dinamikája szerint mindig két ellenséges erő áll szemben egymással az uralomért küzdve. A harchoz szükséges még a haditerv vagy a stratégia is, és persze a két szembenálló fél. A haditerv kialakításának fontos része a leltár elkészítése. Fel kell mérni, hogy milyen eszközök szükségesek a győzelem elnyeréséhez. Az eszközök a kivitelezési tervvel együtt kulcsfontosságúak a győzelemhez.

Míg a stratégia, a megfelelő hadifelszerelés és a győzelem vágya mind fontos, vannak még egyéb lényeges dolgok, amelyeket nem lehet figyelmen kívül hagyni. A háborús veteránokkal készült interjúkból kiderül, hogy a hit, a kitartás és a bajtársiasság egyaránt kell a győzelemhez. A Szentírás szerint az Isten és a gonosz közötti lelki háború a mennyben kezdődött, Lucifer és Mihály között. Pár hete az egyik tanulmányban szó volt róla, hogy az első emberek engedtek a gonosz erejének, így került a bűn a földi történelembe. Akkor lépett életbe a bűn elleni haditerv. Ma már a kereszt és Krisztusnak a gonosz, a bűn és a halál fölötti győzelme után élünk. Ennél a pontnál kell számításba vennünk a lelki felszerelés fontosságát a jó és a rossz közötti nagy küzdelemben, a megváltásunkért folyó harcban. A hit, a kitartás és a győztes Jézus Krisztussal való közösség lelki hadifelszereléseivel lehetséges a győzelem.

Kérdések a megbeszéléshez:

- 1) Mondjunk egy olyan bibliaszöveget az e heti leckéből, ami bátorítja a hívőt a gonosz elleni harcban!
- 2) Mi a jelentősége Krisztus kereszten aratott győzelmének, és mi következik ebből a mindennapi életünkre nézve?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A Római levél történelmi összefüggései is mutatják, hogy szívében Pál igazi lelkipásztor volt. Tanítói képességei is kitűnnek, amint igyekeznek megszólítani, tanítani és tanácsolni az új hívőket, hogy lelkileg megértsék, mit jelent új életet élni Krisztusban. Ez a tanítás Róma 6. fejezetének a fő témája. A 2. lépéshez olvassuk el az egész fejezetet, és beszéljük meg a Pál által használt példákat a hitélettel, a fejlődéssel kapcsolatban, tekintettel Krisztus győzelmére!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Keresztség, halál és élet

(Olvassuk el Róm 6:1-11 verseit az osztályban!)

Róma 6. fejezete azzal kezdődik, hogy Pál határozottan reagál a római gyülekezet néhány tagja által felvetett téves elképzelésre. Azt gondolták, ha kegyelmet kap, aki bűnt követ el, további bűnöket kell elkövetnie, hogy ismét kegyelmet kapjon. Pál a keresztség jelképével cáfolja a helytelen következtetést és mutatja be, hogy milyen az új élet Krisztusban. A korai egyházban a keresztség a személyes hitvallás és az előző,

Krisztus nélküli élet elhagyásának bizonyítéka volt. Pál az új hívő lelki tapasztalatával mutat rá mélyebben, hogyan kell a megtérés előtti és utáni életvitelről vélekedni, és mi minden következik ebből az új hívő számára. Az apostol kifejti, hogy a keresztség az előző élet minden dolgát eltemeti és Krisztussal köti össze a hívőt, majd amint Krisztus feltámadt „*az Atya dicsősége által*”, úgy a hívő számára is új élet kezdődik.

A 11. vers az ezek utáni hozzáállást mutatja be, ahogy az új életformáról kell gondolkodnunk: „*Ezenképpen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban*” (11. vers).

Elmélkedjünk: Hol hibádzik az az elgondolás, hogy több bűnt kell elkövetnünk a további kegyelemért? Mit jelent meghalni a bűnnek és élni Krisztusban? Hogyan lép életbe ez az igazság a keresztségkor?

II. Fegyverek, eszközök és felszerelés

(Olvassuk el Róm 6:12-14 verseit az osztályban!)

Kérjük meg a csoport tagjait, hogy olvassák fel Róm 6:12-14 verseit (ha lehet), különböző fordításokban!

Figyeljük meg a 13. versben a „*hamisságnak fegyvereiül*” és az „*igazságnak fegyvereiül*” kifejezésekre utaló szavakat! Az új protestáns fordítás nagyon jó olvasatot ad a részről: „*Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testeteken, hogy engedelmesskedjete kívánságainak. Tagjaitokat se adjátok oda a bűn szolgálatára, hogy a gonoszság fegyvereivé legyenek. Hanem adjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek. Tagjaitokat is adjátok át az igazság fegyvereiként az Istennek. Hiszen a bűn nem fog uralkodni rajtatok, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt éltek*” (Róm 6:12-14, új prot. ford.).

III. Isten szolgái

(Olvassuk el Róm 6:15-23 verseit az osztályban!)

Pál igen szemléletes példát használ a tanításában azzal kapcsolatban, hogyan élhetünk új életet Krisztusban. Az adott történelmi helyzetben a rabszolga élete egyetlen részét sem tekinthette a sajátjának. Minden figyelem az úrra irányult a szolgálat és az idő szempontjából. Egy szolgának nem voltak jogai, sőt, úgy néztek rá, mint a tulajdonos egy használati tárgyára.

Ennek fényében nézzük meg a 16. verset! „Avagy nem tudjátok, hogy akinek odaszánjátok magatokat szolgálkúl az engedelmességre, annak vagytok szolgálói, akinek engedelmeskedtek: vagy a bűnnek halálra, vagy az engedelmességnek igazságra” (Róm 16:16)? Más szóval, ha a keresztségre utalunk vissza: aki Jézust választja, szabadon teszi ezt. Attól kezdve új Urat, az Úr szolgálatának új formáját választja.

Vegyük észre az óriási különbséget, hogy milyen eltérő következményekkel jár, ha a bűnt szolgáljuk, mint ha az igazság szolgálói leszünk! Az új protestáns fordítás jól kifejezi ezt a megfontolást: „Mert akkor szolgái voltatok a bűnnek, szabadok voltatok az igazságtól. De milyen gyümölcsöt termett ez akkor nektek? Bizony, most szégyenkeznétek miatta, mert ennek vége a halál! Most azonban, miután a bűntől megszabadultatok, és az Isten szolgálói lettetek, már ez meghozta nektek a gyümölcsöt, a szent életet, amelynek vége az örök élet. Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban” (Róm 6:20-23, új prot. ford.).

Beszéljük meg: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy a saját szavaikkal magyarázzák el, mi a különbség a bűn szolgálatának zsoldja és a Mestertől kapott „ingyen ajándék” között!

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Osszuk fel az osztályt kis (ideális esetben 3-5 fős) csoportokra!

Feladat: A csoportok készítsenek stratégiát egy célcsoport számára, hogy új, életteli teli, fejlődő életet éljenek Krisztusban! A választott célcsoport lehet pl. fiatal felnőttek, új gyülekezeti tagok, nagyszülők stb. köre.

A heti lecke fényében feltétlenül vegyük figyelembe, hogy az ellenségeink fejedelemségek és hatalmasságok! Emeljük ki, hogy milyen eszközökkel érhető el a győzelem Krisztusban!

Amint elkészült a feladat, ismét álljon össze az eredeti osztály! Minden csoportból kérjünk meg valakit, hogy az egész osztálynak mondja el a csoport stratégiáját!

AKI KENYERÉT A VÍZRE VETI

Egy fiú a tóparton áll és kenyérdarabkákat dobál a vízre. Kisebb-nagyobb halak jönnek és elkapkodják a morzsákat. Az Adventista Egyház média-missziója az élet kenyerét veti a világ vizei felszínére. A következőkben néhány példát olvashatunk.

Augustin Martinez évek óta szerette volna megérteni Dániel könyvét. Egyik éjjel egy fehérruhás alakot látott álmában, aki azt mondta neki, hogy hamarosan meg fogja érteni az üzeneteket.

Felébredt és bekapcsolta a rádiót. Ezt hallotta: „Ahogy Dániel 7-ben olvasuk...” A *La Voz de la Esperanza*, a Reménység Hangja rádió spanyol adása volt. Augustin figyelmesen hallgatta a műsort, közben sok kérdésre megkapta a választ. Később levélben számolt be a *La Voz*-nak arról, hogy a feleségével és a fiával együtt megkeresztelkedett, és ezt a rádióműsornak köszönte.

Néha az élet kenyere éppen időben érkezik a kétségbeesett emberekhez. Elena tizenévesen ment el otthonról, mert szeretetre vágyott, de csak szívfájdalmat és AIDS-t talált. Annyira beteg lett, hogy már nem élhetett egyedül, így hazaköltözött az édesanyjához.

Maria szíve majd megszakadt, amikor látta, mennyire tönkrement a lánya. Érezte, hogy éppen annak rontotta el az életét, akit a legjobban szeretett. Elhatározta, véget vet lánya és saját szenvedéseinek. A szekrényhez ment a pisztolyáért, de közben a rádió magától bekapcsolt, és a műsorban éppen ez hangzott el: „Jézus megérti fájdalmadat és szenvedésedet.”

Maria döbbenten ült le, hogy hallgassa a vigasztaló szavakat. A program végén bemondtak egy telefonszámot, amit az asszony azonnal felhívott. Amikor Elena végül meghalt, már hitte, hogy találkozni fog Jézussal. Maria megkeresztelkedett. Meggyőződése, hogy egy angyal kapcsolta be a rádiót, hogy akkor meghallhassa az élet és a remény szavait.

Adományainkkal a keresztény média munkáját is támogatjuk.

Frank Gonzalez a *La Voz spanyol nyelvű adásának igazgatója Kaliforniában.*

Győzelem a gonosz erők felett

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Róm 8:37

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Mondjuk el, hogy milyen alapon győzhet a hívő a gonosz felett!

Érezni: Ismerjük el Krisztus erejét, ami még a leggyengébbek számára is elérhető, ha bűneiket megvallva, hittel kéri védelmét és erejét!

Tenni: Hajoljunk meg Isten előtt, közeledjünk hozzá, az Ő erejéből álljunk meg, nem engedve Sátán csábításának!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Biztos a győzelem

- A** Milyen bibliai példák mutatják be, hogyan győztek Krisztus követői az ördög fölött?
- B** Vajon hány keresztény merít erőt Isten ígéreteiből a kísértés pillanataiban, hogy győzhessen?

II. Érezni: Tökéletes remény

- A** Hogyan győzte le Krisztus Sátánt? Az Úr követői miként élhetnek hasonló eszközökkel?
- B** Honnan tudhatják Isten gyermekei, hogy Krisztus képes minden erőt megadni, ami a gonosszal szembeni megálláshoz kell?

III. Tenni: Sziklaként állni

- A** Mit kell a keresztényeknek tenni, hogy kivédjék az ördög támadásait?
- B** Kire kell figyelni, amikor bajok gyülekeznek Isten gyermeke körül?
- C** Milyen erőről és győzelemről szóló ígéretekre lehet naponta hivatkozni?

Összegzés: Krisztus úgy győzött Sátán fölött, hogy alávetette magát Istennek és hitt az Atyában. Hogy legyőzzék a kísértést, követőinek hasonlóképpen kell keresni Isten erejét: akaratát és Igéjét elfogadva. Így még a leggyengébb ember is győzhet.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki fejlődés alapja: Krisztus kereszthalála az Istennel megbékélt élet reményét nyújtja, ugyanakkor a gonosz fölötti győzelmet is lehetővé teszi számunkra.

Csak tanítóknak: E heti leckénk a gonosz hatalmak és erők fölötti győzelem ígéretével és bibliai példáival foglalkozik, bizonyítva, hogy Jézus Krisztus erejével le lehet győzni a gonosz erőit.

Az 1. lépésben arra biztatjuk a csoport tagjait, hogy mélyebben gondolkozzanak el az eddigi lelki győzelmeikről. Így reményt és bátorítást találnak, amikor felidéznek Isten korábbi tetteit és valóra vált ígéreteit. Szükség lesz egy táblára, hogy az egész osztály láthassa. (Ha nincs, akkor egy lapra írjuk le a nyitó feladatot vagy csak beszéljük meg az osztályban.)

Nyitó feladat: Húzzunk egy függőleges vonalat a tábla közepén. A baloldali rész tetejére írjuk fel: „Hatalmasságok és erők”, jobbra pedig: „Győzelmek”!

Kérjük meg a tagokat, hogy gondoljanak a megtérésük és a keresztségük előtti életükre! Mi ellen küzdöttek akkor lelkileg? Sorolják fel a „Hatalmasságok és erők” oszlopban! Ekkor kérjük meg őket, idézzék fel, hogyan nyilvánult meg Isten ereje az életükben, hogyan vezetett győzelemhez! Írják fel válaszaikat a „Győzelmek” oszlopába!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Senki nem szenvedett jobban Jézusnál. A bibliai szereplők (pl. Krisztus és Pál) életéből érthetjük meg leginkább, hogy a szenvedés része a keresztényi életnek, hiszen ők is üldöztetést, nehézségeket és különféle bajokat szenvedtek el, miközben hitből éltek.

A Szentírás *Mózes első könyvétől A jelenések könyvéig* bemutatja a bűn következményeit és azt, hogy a gonosz eszközei nyílt támadásokat intéznek Isten népe ellen. Még így is előfordul, hogy elfeledkezünk erről és nem értjük nehéz körülményeinket. Éppen ezért állandóan emlékeztetni kell magunkat a Szentírásban található ígéreteket

olvasva, hogy Krisztusban valóban lehetséges győztesen élni, még a szenvedések közepette is!

Ebben a részben mélyebben elgondolkozunk a Krisztus követőinek életében tapasztalható szenvedésről és bajokról, valamint a hit által nyerhető reményről és győzelemről.

Olvassuk el az összes bibliai idézetet! Igyekezzünk több fordítást is megnézni!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Krisztusért élni és szenvedni

(Olvassuk el 1Pt 4:12-19 és 5:6-11 verseit!)

1Pt 4:12-13 versében Péter apostol megjegyzi: *„Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tüztől, amely próbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek; Sőt, amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljete, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhessetek.”*

Péter, a tanítvány saját tapasztalatból tudta, hogy aki Jézus mellé áll, az számíthat üldözésre és szenvedésre. Aki viszont ma olyan helyen és körülmények között él, hogy nem nagyon kell emiatt szenvednie, azt meglepheti a hirtelen érkező nehézség.

Figyeljük meg Péter szavait a szenvedésről: *„Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el: álljatok ellene a hitben szilárdan, tudván, hogy ugyanazok a szenvedések telnek be testvéreiteken e világban”* (1Pt 5:8-9, új prot. ford.).

Tehát a közös ellenség miatt a kereszténynek számolnia kell a szenvedéssel. Viszont fontos a győzelem ígérete is: *„A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedte, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni. Ővé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen”* (1Pt 5:10-11, új prot. ford.).

Most figyeljük Péternek a megpróbáltatás és a szenvedés idején vigasztaló, utat mutató szavaira! *„Alázzátok meg tehát magatokat Isten hatalmas*

keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok” (1Pt 5:6-7, új prot. ford.).

Elmélkedjünk: Saját szavaikkal mondják el 1Pt 5:6-7 gondolatát a csoport tagjai! Mit tudhatunk meg ebből a részből Istenről?

II. Az örökkévalóságra gondolva

(Olvassuk el 2Kor 4:7-17 verseit az osztályban!)

Pál apostol kivételesen sok szenvedést, nehézséget tapasztalt Krisztusért, tehát hitelesen szól a szenvedés, a hit és a Krisztusban való győzelem témáiról.

Figyeljük meg a 8. és a 9. versben bemutatott ellentéteket! A hívő minden oldalról nyomorgatást tapasztal, mégsem törik össze; kétségkedik, de nem esik kétségbe; üldözést szenved, ám közben Isten nem hagyja el.

A 10. versben a „mindenkor” szó is érdekes, ez is bizonyítja, hogy Pál naponta szenvedett. A 10-11. versekben Jézus életét és halálát a saját lelki tapasztalataival hozza kapcsolatba.

Hogyan bírta ezt ki, hogy tudott állandóan szenvedések között élni? Olvassuk el megint a 13-14. verseket! „Mivelhogy pedig a hitnek mibenünk is ugyanaz a lelke van meg, amint írva van: hittem és azért szóltam; hiszünk mi is, és azért szólunk; Tudván, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt előállít.”

Pál a hit szemével ellátott az örökkévalóságig, nemcsak rövidtávon szemlélte az eseményeket. Ettől nagylelkű lett, amit a 15. versben ki is fejez: „Mert minden tiérettetek van, hogy a kegyelem sokasodva sokak által a hálaadást bőségessé tegye az Isten dicsőségére.” A 16-18. versekben hite gazdagságáról tesz bizonyosságot, miközben a szenvedés a megfelelő helyre kerül: „Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról-napra újul. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk; Mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.”

Elmélkedjünk: Mi lehet a magyarázata, hogy nem vesztette el bátorságát a folyamatos megpróbáltatások ellenére sem? Hogyan segíthet elviselni a szenvedést, ha Jézus életére és halálára gondolunk?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Ez a feladat lehetőséget ad arra, hogy az ellenséges erők, Isten hatalma, a szenvedés és a győzelem témaköreivel foglalkozzunk. Hagyjunk elég időt a szentírási szakaszok elolvasására és a válaszokra!

Minden tagnak szüksége lesz papírra és íróeszközre. Kell még tábla is, amit mindenki lát. Húzzunk négy oszlopot, és írjuk fel a következő címeket egy-egy oszlop tetejére:

- ✦ KI (soroljuk fel a történet szereplőit)
- ✦ MIT tettek
- ✦ HOGYAN reagáltak szóban
- ✦ MILYEN következtetéseket vonhatunk le a saját életünkre nézve a szenvedés és a győzelem szempontjából?

(Ha nincsenek meg a kellő eszközök, csak alakítsunk csoportokat, és beszéljük meg a feladatot.)

Feladat: Osszuk fel az osztályt (ideális esetben) 3-5 fős csoportokra! Olvassuk el közösen ApCsel 5:12-42 verseit, majd az osztály tagjai írják le a kérdésekre a választ!

Ha elkészültek, újból gyűljön össze mindenki, és beszéljék meg a válaszokat!

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Fontos átnézni és értékelni a tanultakat úgy, hogy újszerű módon kifejezzük, ami lelkileg megérintett. Érdemes kitérni rá, hogy a Szentírásban szereplő emberek példája és szava milyen messze mutat.

Feladat: Alakítsunk párokat az osztályból, és kérjük meg a tagokat, hogy írjanak le (ha van íróeszköz) egy képzeletbeli beszélgetést Péterrel és a többi apostollal! Ezekkel a szavakkal kezdjék: „Péter! Ma a többi apostollal együtt azzal erősítetted a hitemet, hogy...”

KÉTSZERESEN IS HALÁSZ

Fabrice nem ismerte Istent. Halász volt, heteket töltött a hajóján. Egyszer a társától kapott egy Istenről szóló könyvet, amit érdeklődve elolvasott. A végén a könyvben leírtak szerint még imádkozott is.

Azon gondolkozott, melyik keresztény egyház vezet valóban Istenhez. Ezért is elkezdett imádkozni. Amikor egy barátját meglátogatta, találkozott egy fiatal nővel, aki egészen más volt, mint akiket addig ismert. Kiderült, hogy adventista. Meghívta a gyülekezetbe.

Hamarosan összeházasodtak, de munkája miatt Fabrice-nak nem volt elég ideje komolyan olvasni a Bibliát. Akkor azért imádkoztak, hogy másik munkát kapjon és így jobban megismerhesse a Bibliát. Isten meghallgatta a kérésüket.

Felesége sokat segített neki, míg őszintén elfogadta Krisztust. Fabrice szívesen beszélt volna hitéről másoknak is, de nem tudta, hogyan, ezért a helyi misszióban beíratották egy képzésre. Azután a Globális Misszió kötelekében kerültek Madagaszkárra. A falusi emberek között dolgoztak, elnyerték bizalmukat. Segítettek nekik írni-olvasni tanulni. Munkájuk nyomán 33 ember keresztelkedett meg.

Amikor letelt a kétéves szerződés ideje, hazatértek. Fabrice bibliamunkásként szolgált. Szeretett volna lelkésznek tanulni, de a családját is el kellett tartania, így ez lehetetlennek tűnt. Ám ösztöndíjat ajánlottak fel neki, hogy tanulhasson, még ha komoly áldozatokat kellett is hoznia.

Fabrice-nek egy időre el kellett szakadnia a családjától, amíg Madagaszkáron a Zürcher Adventista Egyetemre járt. Keményen dolgozott, hogy fizesse a tandíjat és eltartsa a családját is. „Isten megáldja a keveset, hogy mindenre elég legyen. Megéri kétféleképpen is Isten halászának lenni!” - mondta.

A 13. heti adakozás egy részéből tantermeket építenek a Zürcher Adventista Egyetemnek.

Fabrice Jaovoavy *most a Zürcher Adventista Egyetemen tanul.*

„Felfegyverkezni” a győzelemhez

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Ef 6:13

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Mondjuk el, hogy Krisztus katonája számára miért életbevágóan fontos az Isten által biztosított fegyverzet minden egyes darabja!

Érezni: Érezzük át a megtiszteltetést, hogy Isten katonáiként az Ő ügyéért harcolhatunk!

Tenni: Vegyük fel Isten fegyverzetét, és egészen bízunk rá magunkat a védelmére és az ima által nyerhető erőre!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A teljes fegyverzet

- A** Hogyan lesz az igazlelkűség öve, az igazság mellvértje, az evangélium saruja, a hit páncélja, az üdvösség sisakja és a Lélek kardja egyaránt fontos része az Istentől kapott fegyverzetnek?
- B** A gonosz erőinek mely támadásait védik ki a páncélzat különböző darabjai?

II. Érezni: Megtiszteltetés, hogy Isten oldalán harcolhatunk

- A** Krisztus miként használta ugyanazt a védelmi felszerelést, amit „katonáinak” is adott?
- B** Miért megtiszteltetés Isten Fia oldalán harcolni a gonosz elleni csatában?

III. Tenni: Felvértezni magunkat

- A** Isten védelmet biztosít a fegyverzettel. Miként használja ezeket a katona, hogy megállhasson a gonosz ellen?
- B** Milyen fontos szerepet kap az ima a vért felöltésében és Isten páncéljának viselésében? Miért olyan fontos az ima szerepe?

Összefoglalás: Az igazság, az igazlelkűség, az evangélium, a hit, az üdvösség és az Ige páncélzatával Isten védelmet, ugyanakkor támadási és védelmi stratégiát is biztosít a Sátán elleni harcban. Az Úr katonáinak fel kell öltetniük ezt a fegyverzetet és határozottan szembe kell állniuk Sátánnal úgy, hogy imádkozva Isten erejére támaszkodnak.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kulcsgondolat a lelki fejlődéshez: Isten páncélját akkor öltjük fel, amikor először fogadjuk el Krisztust. A Krisztussal való dinamikus és fejlődő kapcsolatunk miatt életbevágóan fontos úgy védekezni, hogy napon-ta felvesszük a lelki páncélzatunkat.

Csak tanítóknak: Ez a lecke segít teljesen megismerni a lelki fegyverzet minden egyes darabját, amelyeket Pál az Efézusi levélben bemutat. Miután az osztály megismerte a különböző darabokat és azoknak funkcióit, el kell sajátítani legeredményesebb használatukat is. Jézus példájának tanulmányozása segíthet ebben, ill. felkészít, hogy kivédjük Sátán különböző támadásait, amelyekre számíthatunk.

Kezdő bibliaolvasás - Isten teljes páncélzatának felvétele: Kérjük meg az osztályt, hogy keressék ki Ef 6:11-18 szakaszát! Kérjük meg valakit a szöveg felolvasására! Pál arra biztatja az efézusiakat, hogy legyenek erősek az Úrban és az Ő hatalmas erejében. A 11-13. versekben gyakorlati tanácsot ad erre nézve. Mint a lelki hadviselés veteránja, Pál azt tanácsolja bajtársainak, hogy vegyék fel Isten páncélzatát. Ez nem új ötlet volt. A korábbi írásaiban is, mint pl. 1Thessz 5:8 versében szintén utal a hit és a szeretet mellvértjére és a sisakra, mint ami az üdvösség reménye. Róm 13:12 versében azt olvassuk, hogy mivel most nappal van, ideje felvennünk a „világosság fegyverét”. Az Efézusi levélben azután teljesen kifejti ezt a gondolatot az apostol.

Ne feledjük, amikor Pál ezt a levelét írta, egy római katona mellé vagy közvetlenül hozzá volt láncolva. Éjjel-nappal láthatta fogva tartója mellvértjét, sisakját, bőrsaruját, pajzsát, övét és kardját. A Szentlélek ihletésének hatására a foglár öltözetéhez hasonlíthatta azt, amit a keresztényeknek kell viselni, ha sikeresen szembe akarnak szállni az ördöggel.

Beszéljük meg: A fentebbiek alapján miért olyan fontos mindig magunkon tartani lelki páncélzatunkat? Miért kell megérteni, hogy Isten fegyverzetének felöltése valójában aktív és dinamikus életmód, a Krisztusban való élet része? A páncél felvétele miért inkább naponkénti döntés, mint egyszeri alkalom?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Áttekintés: Ef 6:12 egyenesen a ránk váró harcról szól. Ezek szerint nem test és vér ellen folytatunk küzdelmet, hanem fejedelemségek, erők, a sötétség világi hatalmasságai és a gonoszság lelki erői ellen. A szinte teljes mértékben rejtett lelki csatában valós, bár láthatatlan ellenség ellen küzdünk.

Csak tanítóknak: Ennek a résznek a három elsődleges célja, hogy a) megismerjük és felvegyük Isten teljes fegyverzetét; b) megnézzük, Sátán hogyan veszi célba a hívőket; c) olyan képességeket és szokásokat fejlesszünk ki, amelyekkel sikeresen harcolhatunk ellene.

Először is nézzük meg az osztállyal Isten fegyverzetét! Amint a Biblia is leszögezi, a lelki harc nem vívható meg testileg, lelki fegyvereket kell használnunk. Tovább olvasva az Efézusi levelet, megtaláljuk a fegyverek felsorolását:

- ↪ az igazlelkűség öve
- ↪ az igazság mellvértje
- ↪ az üdvösség sisakja, amely Isten ajándéka
- ↪ a békesség evangéliuma, saru a lábunkra
- ↪ a hit pajzsa, a legfontosabb védelmünk
- ↪ a kard, Isten Igéje

BIBLIAKOMMENTÁR

Isten teljes fegyverzete

(Olvassuk át Ef 6:11-18 verseit az osztályban!)

Krisztus fegyverzetét felöltve készen kell állnunk a csatára. Viszont mire számítsunk az ördög elleni harcban? Két fontos forrást nézhetünk meg, hogy ezt megtudjuk. Az első a Biblia, a második pedig az emberi tapasztalat. Mindkettőből meríthetünk információt a körülményekről, a tényekről és a helyzetekről, amelyekre nemcsak számítanunk kell, hanem fel is kell készülnünk bekövetkezésükre.

Először nézzük meg, ami az emberi tapasztalatokból megtanulható. Bár tudjuk, hogy a jó és a rossz közötti harcban Sátán lesz a vesztes „tábornok”, de ravaszságát és éles eszét azért nem szabad alulértékelnünk. Az emberi példákból is látható, hogy a háborúban néha a legjobb tábornokok is álltak a vesztes oldalon. Például azt olvashatjuk a „Sivatagi Rókárról”, Erwin Rommel tábornokról, hogy a második világháború észak-afrikai hadszínterén sokszor túljárt a jobban felszerelt, nagyobb létszámú angol hadsereg eszén. Taktikai közé tartozott, hogy néhány propelleres tankkal port kavartatott fel a brit hadseregtől több mérföldre. A porfelhő láttán a britek úgy helyezték el páncéltörő fegyvereiket, hogy megállítsák Rommel támadását, amire abból az irányból számítottak. Csakhogy az igazi tankok hirtelen hátulról indultak támadásra, így gyakorlatilag a harc már azelőtt eldőlt, mielőtt elkezdődött volna. Ez a példa is érzékelteti, hogy miféle taktikákra számíthatunk. Sátán a figyelemelterelés, a lopakodás és az álcázás mestere. Minden jó tábornok igyekszik ellenfelénél ügyesebben manőverezni, tervezni, Sátán pedig a megtévesztés szakértője.

A Biblia a második és egyben igen fontos forrás, amihez fordulnunk kell azt kutatva, hogy milyen kihívásoknak nézünk elébe. Az itt kibontakozó történetek megmutatják, hogy milyen a lelki harc és milyen taktikákhoz folyamodik az ördög. Ellenségünk mindig olyan körülmények között akar harcolni, amelyek a leginkább hozzájárulnak az ő sikeréhez és a mi kudarcunkhoz. Mindig alkalmazott és sikeres, fő stratégiájával úgy akarja elterelni figyelmünket a módszereiről, hogy másokat tüntet fel rossz fényben az általa okozott baj miatt. 1Móz 3:1-5 verseiben láthatjuk, hogy ez az Édenben kezdődött a kígyóval. Évát úgy vitte bűnbe, hogy gyanút ébresztett benne nem asaját, hanem *Isten* szándékaival szemben. Azt állította, hogy Isten elzárja előlük a tudást és a halhatatlanságot.

Elmélkedjünk: Sátán hogyan hasznosítja a megtévesztés, a félrevezetés és a lopakodás taktikáit? A Biblia szerint hogyan véd minket Isten? Soroljuk fel Isten fegyverzetének különböző darabjait és azok funkcióit! Hogyan védenek a félelem, a kétség, a tisztátalanság, a bosszú, a türelmetlenség, az irigység stb. nyilaitól?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Kérjük meg a tagokat, hogy keressenek a Bibliában további példákat a lelki harcra! Figyeljük meg Jézus életében azt, amikor az ördög a legerősebb támadást intézte ellene! A legtöbb támadás emberektől jött.

- a) Jézus családja - közülük néhányan azt hitték, hogy elment a józan esze (Mk 3:21). Még testvérei sem hittek neki (Jn 7:3-5).
- b) A zsidó nép - „az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadják be őt” (Jn 1:11).
- c) A tanítványai - hitetlen Tamás (Jn 20:19-31), alattomos Júdás (Lk 21:37 - 22:6), rettenthetetlen Péter (Mk 14:66-72).

Képzeld el, milyen szörnyű helyzet, amikor éppen a hozzánk legközelebb állók kételkednek bennünk állandóan és ássák alá tevékenységünket! A Biblia említi Krisztus megkísértését Mt 4:10 versében, amikor Jézus Isten Igéjét használja fegyverként a kísértő ellen. Milyen példák mutatják még, hogy Jézus a különböző lelki fegyvereket használja védekezésül Sátán ellen? Többek között nem győzhetett volna a hit pajzsának védelme nélkül, amit mennyei Atyjával való folyamatos kapcsolatával erősített: „*imádkozván minden időben*” (Ef 6:18).

Sátán bizonyára ugyanazokat a taktikákat veti be ellenünk, mint Jézus ellen: támad, szembehelyezkedik és igyekszik nevetségessé tenni. Ráveszi a hozzánk legközelebb állókat, hogy elforduljanak tőlünk, amikor Isten akaratát igyekszünk teljesíteni.

Rávezető kérdések:

Gondolkodjunk el a kísértés és a rossz tanács taktikáján! Tanácsolták már, hogy válasszuk a könnyebb utat? Jól hangzott és őszinte jóindulatból fakadt, csak hogy ellenkezett Isten akaratával. Hogyan védekezünk az ilyen támadás ellen? Milyen szerepe van ilyenkor az imának és az igetannulmányozásnak? Ez a kettő hogyan segít az igazság kardját forgatni?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Biztassuk az osztályt, hogy hitük erősítésére keressék Isten Igéjének igazságait! Ne egymás ellen forduljunk, hanem

együtt küzdjünk az Ef 6:12 versében jelzett ellenfelek ellen! Célunk, hogy együtt álljunk meg testvéreinkkel a Biblia igazságában, mivel egységben az erő. Sátán egyik fő stratégiája viszont az, hogy egymás ellen uszít.

Lelki táplálék: Biztassuk az osztályt, hogy vizsgálják meg önmagukat! Neheztelnek valakire a családban, a baráti körben, a gyülekezetben? Rossz emlékek, sérelmek vagy megoldatlan helyzetek zavarják őket? Gondolkodjunk ezekről vagy beszéljük meg egymással! Az Igazság kardjának mely tulajdonságai segíthetnek az adott helyzetben? A Bibliában keressük Jézus tanácsait, hogy elkerüljük a viszályokat!

Jn 13:34-35 verseiben Jézus azt parancsolja, hogy „egymást szeressétek”. Lk 17:3-4 verseiben arra utasít, hogy bocsássunk meg. Az ördög tudja, ha nem bocsátunk meg, Isten nekünk sem bocsát meg.

Milyen példák vannak még?

Ha Sátán el tudja ültetni bennünk a bosszúvágyat, akkor a keserűség teljesen hatalmába keríthet. Ez tönkreteszi a hitünket és a lelkiességünket, így elveszítjük a világosság fegyverzetét.

Feladat: Végül kérjük meg az osztályt, hogy keressék ki Lk 22:31-62 szakaszát, ahol Péter megtagadja Jézust. Mit tanulhatunk Péter esetéből, aki nem arra figyelt, amire kellett volna, gyengítve páncélzata erejét? Figyelmét elterelték a világ dolgai, az önérdek, az elismerés és az elsőbbség vágya.

Figyeljük meg! *Péter példája megmutatja Sátán legveszélyesebb fegyverét. Rávesz arra, hogy ne Jézusra figyeljünk, így leengedjük Isten páncélzatát.*

- 1) Sátán támadásai közül melyik volt számunkra a legnehezebb?
- 2) Hogyan kell Jézusnak átadni a teljes irányítást, biztosítva a Sátán fölötti győzelmet?
- 3) Milyen stratégiával nyerte meg Megváltónk a nagy küzdelmet?

A ZENE EREJE

Kai Ming legnagyobb öröme gyülekezete kórusának vezetése volt. Amikor találkozott Yennel, az adventista globális missziós munkással, és hallotta, hogyan énekel, meghívta, hogy segítse a kórus fejlődését.

Hamarosan rájött arra is, milyen jól ismeri Yen a Bibliát. Kérte, tanítsa a Bibliából is. Gyülekezete tagjai közül másokat is hívott az alkalmakra. Amikor Kai Ming gyülekezetének vezetői ezt megtudták, rosszallásukat fejezték ki.

Kai Ming mégis megkeresztelkedett és otthonában gyülekezeti összejöveteleket szervezett. Hívta ismerőseit, tanuljanak többet Istenről. Kai örült, hogy a többiek is megtudják, miért hagyta el korábbi gyülekezetét.

Egy hónappal Kai keresztsége után már tizenketten jártak a lakására, közülük heten a korábbi gyülekezetéből. Kíváncsiak voltak, miért nem vezeti már a kórust, amit annyira szeretett.

Kai meglátogatott egy fekvő beteg idős hölgyet. Imádkoztak érte, és ő hamarosan újra lábba tudott állni. Az asszony, a lánya és az unokája is kezdtek járni a házi gyülekezetbe. Jöttek mások is. Sokak imádságára megadta az Úr, amit kértek.

Kai jól megélt abból, hogy takarókat adott el, de még több embert szeretett volna Istenhez segíteni. Így globális missziós munkás lett. Yen feladatkörét kellett átvennie a városában, Yen pedig egy másik városba ment. Az elmúlt három évben Kai Ming ötven-hatvan embert vezetett az adventista hitre, köztük két felnőtt lányát is.

„Mindig is hittem Jézusban - mondta. - Amikor Yennel találkoztam, megértettem a teljes bibliai tanítást. Hálás vagyok Istennek, mert engem is felhasznál, hogy Jézushoz vezethessek embereket. Isten olyan fontos az életemben!”

Missziós adományainkkal segítjük a kínai missziót is, amiért most köszönetet mondunk.

Kai Ming Fang globális missziós úttörő Kína Jiangsu tartományában, Shanghajtól északra.

Az egyház: az emberiség szolgálatában

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *1Tim 3:14-15*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Határozzuk meg az egyház célját és szerepét, tudva, hogy Krisztus az egyház alapja és Feje!

Érezni: Ápoljuk a szívbeli és gondolkodásbeli egységet, ugyanakkor a gyülekezet családjának erőt adó változatosságot is fogadjuk el!

Tenni: Gyakoroljuk a szolgáló vezetést!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten küldetésre hív

- A** Ki az egyház feje? Mit jelent ez, amikor valaki az egyház testét és vezetését bírálja?
- B** Krisztus milyen példát adott az egyháznak a misszióra és a vezetési stílusra?
- C** Milyen feladatokat kell az egyháznak betöltenie, és vezetősége hogyan támogatja ezeket?

II. Érezni: Isten egységre szólít

- A** Krisztus folyamatosan hangsúlyozta az Atyával való egységét. Miért olyan fontos az Istennel és az emberekkel való egységet erősíteni, tapasztalni?
- B** Az egyház különböző részei milyen módon támogatják és erősítik egymást?

III. Tenni: Isten szolgálatra hív

- A** A gyülekezeti tagok miként kövessék Krisztus szolgáló vezetésének példáját?
- B** Krisztus követői milyen szolgálatokat gyakoroljanak naponta?

Összegzés: Krisztus az egyház Feje. Önfeláldozó földi életével példát mutatott a misszióra, az egységre és a szolgálatra. Élete tökéletes egységben volt az Atyával, egészen engesztelő kereszthaláláig. Tette révén megváltást ajánl tanítványainak.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki fejlődés alapja: A gyülekezet tagjává válás egyéni, ugyanakkor szervezeti hovatartozást is jelent. Ebből következően az egyház küldetése, azaz az elveszettek keresése és a tanítvánnyá tétel éppúgy vonatkozik az egyes tagokra, mint az egyház világszéles közösségének egészére.

Csak tanítóknak: E heti leckénk az egyházat vizsgálja – természetét, küldetését, egységét és vezetését, ami jó keretet biztosít a tanítványok képzésének.

Az első részben a gyülekezet egésze és a gyülekezeti tagok tényleges tapasztalatai közötti kapcsolattal foglalkozunk. Először a Hetednapi Adventista Egyház egyedi szerepét és feladatait nézzük meg, majd pedig mélyebbre ásunk, az aktív tagság hajtóerejéig.

Nyitó beszélgetés: Izgalmas dolog ma a Hetednapi Adventista Egyházhoz tartozni. Egyes országokban új tagok tömeges beáramlása tapasztalható. Számos végidei esemény játszódik le a szemünk előtt, bizonyítva, hogy közeledik Jézus második eljövetele. Mindjárt itt az advent, sokan a bibliai próféciákra és Ellen White írásaira hivatkoznak.

A Hetednapi Adventista Egyház globális volta gyönyörű, mozaikszerű sokszínűséget ad. Felekezetünk jóval több mint százéves múltat tekint vissza, az új tagok viszont frissességet hoznak be, és életben tartják a missziós lelkületet.

A gyülekezet olyan emberekből áll, akik egyénileg és közösségileg is szabad akaratukból követik lelki választásukat. A sokszínűséget árnyalja, hogy bizonyos területeken az adott kultúra és a mindennapi élet dolgai hatására a tagok kevesebbet tanulmányozzák a Bibliát.

Az egyháznak még kihívást jelent a tagság megtartása ott, ahol gyors a növekedés, ill. a fiatalság és a fiatal felnőttek megtartása a már megállapodott közösségekben.

Hogyan folytathatjuk tehát tovább az egyéni és közösségi lelki fejlődést?

Ideje mélyebben elgondolkozni a gyülekezetek emberi kapcsolatairól. E kapcsolatok kulcsfontosságúak az egyház és küldetése szempontjából.

Feladat:

Kérdések:

- 1) Egy-két mondatban foglaljuk össze, hogyan lettünk Krisztus követői, a gyülekezet tagjai!
- 2) Kinek volt fontos szerepe abban, hogy aktívan bekapcsolódtunk a gyülekezeti életbe? Hogyan hatott a lelki fejlődésünkre, a hívői életünkre?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A gyülekezet felszerelése

(Olvassuk el Ef 4:1-16 verseit az osztályban!)

Az Efézusi levelet Pál a fogsága idején írta. Kitűnik belőle, hogy az apostol komolyan vette az újonnan alapított gyülekezetet. Ebben a levelében úgy utal az egyházra, mint ami Krisztus teste, a Szentlélek temploma és Krisztus menyasszonya. Ez a szakasz az egyház egységére és céljára helyezi a hangsúlyt.

Figyeljük meg az ajándékokat, amelyeket az egyház kapott! *„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul...”*

Nagyon fontos megérteni, hogy Jézus Krisztus miért adta mindezt a gyülekezet tagjainak. Pál három indokot mond. Az első: *„A szentek tökéletesbbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére”* (Ef 4:12-13).

A második: Pál a lelki növekedés valóságos folyamatáról ír: „Hogy többé ne legyünk gyermekek, kiket ide s tova hány a hab és hajt a tanításnak akármi szele, az embereknek álnoksága által, a tévelygés ravaszságához való csalárdság által; hanem az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva abban, aki a fej, a Krisztusban” (Ef 4:14-15).

Végül arra irányítja a figyelmet, hogyan kell a tagságnak együttműködnie: „Akiből az egész test, szép renddel egyberakattván és egybeszerkesztetvén az Ő segedelmének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevedését a maga fölépítésére szeretetben” (Ef 4:16).

Ez a rész megmutatja azt a keretet, amelyben Pál az egyes embert és az egyház szervezetének egészét is látja. Ez felöleli az egyéni lelki fejlődést és a szervezet missziójának folyamatát is.

Tekintsük át a három okot, amiért Jézus ajándékokat ad egyházának! Először is, hogy képessé tegye az embereket a szolgálatra. Másodszer azért, mert a lelki fejlődés és a tudás véd attól, hogy bárki lelkileg félrevezessen. Végül pedig, mert ez szolgálja az egyház épülését.

Mindezeknek közös a célja, amint a 13. versben olvashatjuk: egység a hitben, Isten Fiának ismeretében és érettség Krisztusban.

Pál záró hasonlata nagyszerűen kifejezi, mit kíván látni az egyházban: egységet, érettséget és harmóniát. Krisztus testének tagjai összetartoznak, a test jól felépített. Ha minden tag megfelelően, szeretettel teszi a dolgát, akkor fejlődik.

Elmélkedjünk: Milyen hasonlatokkal jellemzi Pál a gyülekezetet? E képek alapján milyen legyen a tagok lelki kapcsolata? Milyen bensőséges kapcsolatra vágyik velünk Krisztus?

➤ Mi célból kapta az egyház a lelki ajándékokat? Milyen metaforát vagy szóképet használ Pál annak érzékeltetésére, hogyan kell a gyülekezet egészének együttműködnie? Ezek szerint milyennek kívánta látni az apostol az egyházat?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Ez a rész az egyháznak az előző szakaszban bemutatott céljait köti össze a tagok lelki életében való gyakorlati alkalmazással. A tanítványság témájának következő áttekintése előtt olvassuk el Mt 28:19-20 verseit az osztályban!

Milyen a bibliai tanítványság? Bizonyára sokan kérdezik, hogyan viszonyuljanak egymáshoz és az egyház szervezetéhez, hogy meglegyen az a személyes és közösségi gyülekezeti tapasztalatuk, amiről Pál apostol ír az Efézusi levélben. Ez a kérdés a tanítványság és a tanítvánnyá tevés témájának a lényegét érinti.

Lapozzunk Mt 28:19 verséhez! *„Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket...”* Hogyan teszünk valakit tanítvánnyá? Az evangéliumok megadják a tanítványság modelljét és módját, leírva, Jézus hogyan tette tanítványává azt a tizenkét férfit, akiket kiválasztott, hogy folytassák szolgálatát, miután Ő visszatért Atyjához.

A Jézus által alkalmazott modell és módszer nem tanterv vagy valamilyen program volt, inkább a tanítványképzés folyamatában az átélt tapasztalatokat adta át nekik.

A tapasztalat volt a kulcsa annak, ahogy Jézus irányította a tanítványait és erőt adott nekik a jövőbeli szolgálatukhoz. Megosztotta velük a tanítás, a prédikálás és a gyógyítás mindennapi tapasztalatait, és ez olyan volt számukra, mint a tantermi oktatás. Miközben figyelték Jézus emberi kapcsolatait és szolgálatát, hasonultak a Mesterükhöz, ugyanakkor szembesültek azzal, hogy Jézus követésének milyen ára van, milyen elhivatottságra van szükség hozzá.

A lényegét tekintve a tanítványság a kapcsolatokat érintő folyamat. Leroy Eims így fogalmazott: *„A tanítványokat nem lehet tömegesen képezni. Nem dobhatunk be embereket egy 'programba', hogy majd a futószalag másik végén tanítványok jöjjenek ki. A képzés időbe telik. Minden egyénre külön, személyes figyelmet kell fordítani”* (*The Lost Art of Disciple Making*. Grand Rapids, Michigan, 1978, Zondervan. 45-46. o.).

A tanítványok képzésének jézusi módszere megmutatja, hogy a kisebb csoportok alkalmasabbak az őszinte és nyílt beszélgetésekre. Ez a közeg lehetőséget ad egyéni válaszra és észrevételre, helyreigazításra, ösztönzésre és arra, hogy az ember igyekezzon Példaképéhez hasonulni.

A tanítvány élettapasztalatában és lelki felfogásában akkor lesz változás, amikor a mester közelségébe kerül és életének a részese lesz. A lelki növekedésnek ezt a folyamatát nevezzük átalakulásnak.

Következtetések: A tagok megtartásával kapcsolatosan fontos megemlíteni, hogy azok az új tagok, akik tanítványi kapcsolatban állnak egy-két emberrel, nagy valószínűséggel nem hagyják el a gyülekezetet. Bátorítást kapnak, különböző dolgokra felkészítik őket. Feladatuk lesz, hogy ők is több tanítványt képezzenek.

Itt az ideje bevinni a tanítványságot a régebbi és az új tagok életébe úgy, hogy tudatosan törekszünk egymással kapcsolatot tartani, időt fordítva másokra, tapasztalatokat szerezve! Itt az ideje, hogy közösen neveljünk tanítványokat, itt az ideje, hogy éretté váljunk Krisztusban és a nagy misszióparancsból mi is kivegyük a részünket! Itt az ideje, hogy az egyház valóban betöltse küldetését!

Rávezető kérdések:

- 1) A *Máté evangéliumában* olvasott rész szerint Jézus hogyan biztatta, képezte ki tanítványait, és mit kért tőlük?
- 2) Mit vehetünk át Jézus módszereiből, amikor mi is szeretnénk az Úr tanítványává tenni másokat?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Adjunk minden tagnak papírt és íróeszközt ehhez a feladathoz, ha lehetséges, vagy csak szóban végezzük el a feladatot!

Feladat: Kérjük meg a tagokat, hogy írják le/mondják el a gyülekezetből annak a nevét, akiért szeretnének imádkozni két-háromfős csoportokban, majd töltsenek egy kis időt együtt. Folytatásként megpróbálhatnak barátságot építeni vele, aminek keretén belül Jézus tanítványaként erősíthetik.

A SZÍV MEGVÁLTOZÁSA

Veresa, a tizennégy éves fiú hallotta szülei és orvosa beszélgetését. „Veresának egy kis lyuk van a szívében. Az operáció segíthet rajta, utána normális életet élhet.” Veresa próbált nem aggódni, egyszerűen csak jól akart lenni.

A műtét sikeres volt. Szülei nem lehettek mindig vele, amíg a kórházban lábadozott, ezért egy nővér gyakran beszélgetett vele. A fiú szívesen hallgatta a Jézusról szóló történeteket. Otthon minden vasárnap templomba járt, de a szombatról még soha nem hallott.

Amikor hazaengedték, elment a közeli adventista gyülekezetbe. Nem tudta, mit szólnának a szülei, ha megtudnák, így először nem említette nekik. Sok kérdést tett fel a lelkésznek, amelyek a nővérrel való beszélgetésekor ötlöttek fel benne.

Majd elmondta a szüleinek, hogy eljár az adventista gyülekezetbe. Meglepődtek, amikor kijelentette, hogy oda akar tartozni. „Miért akarod elhagyni az egyházunkat?” - kérdezték. Azt válaszolta rá, hogy Isten útját szeretné követni.

„Ha ragaszkodsz ehhez - robbant ki az apja -, akkor el is mehetsz itthonról!” Veresa szomorúan összepakolt, és az adventista gyülekezetbe ment. A lelkész befogadta.

Néhány hónapig a lelkésznél maradt, idővel megkeresztelkedett. Szombatonként elsétált a házuk előtt. Imádkozott a szüleiért, akik nem akartak vele beszélni.

Egy nap a szülők szóltak a lelkésznek, hogy küldje haza a fiukat. Veresa boldogan ment haza, ők pedig szeretettel fogadták. Nem akarták megváltoztatni, de sokat kérdezték hitéről. Idővel a szülők is elfogadták a szombatot, de még nem akarnak adventisták lenni.

„Remélem, egyszer egy hiten leszek a szüleimmel” - mondta Veresa.

Imádkozzunk Veresáért és családjáért! Emlékezzünk arra, hogy missziós adományaink sokaknak segítenek megtalálni Istent és igazságát.

Veresa a *Fidzsi-szigetéről, a Csendes-óceán déli részéről* ír.

Az egyház: szertartások és szertartási rend

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ApCsel 2:38

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Mutassuk be azokat a lelki változásokat és igazságokat, amelyeket a keresztség, a lábmosás és az úrvacsora jelképez!

Érezni: Saját tapasztalatainkból érezzük át e Krisztustól eredő szolgálatok szentségét!

Tenni: Teljes szívvel vegyünk részt a keresztség, a lábmosás és az úrvacsora közösségi szertartásaiban, amelyekkel a hitünket fejezzük ki!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Krisztus rendelése

- A** A keresztséget, a lábmosást és az úrvacsorát miért nevezzük inkább szertartásnak, mint szentségnek?
- B** Milyen belső változásokat szimbolizálnak ezek a cselekmények?
- C** Krisztusnak a népért végzett tettei közül melyeket jelképezik?

II. Érezni: Szent tapasztalat

- A** A keresztség, a lábmosás és az úrvacsora személyes átélése mennyiben különbözik a róluk szóló tanítás pusztán elméleti szinten történő elfogadásától?
- B** A második advent várása közben milyen értéke van annak, hogy eleget téve az Úr kérésének, Krisztus áldozatának emlékére megtartjuk ezeket a szertartásokat?

III. Tenni: A hit közösségi kifejezése

- A** E szent közösségi rítusok hogyan építik a gyülekezeti kapcsolatokat és az istentiszteleti tapasztalatainkat? Miért ne hanyagoljuk ezeket az alkalmakat hitünk kifejezésére?

- ⓑ Mit tehetnek Krisztus követői, hogy teljesebb mértékben tapasztalhassák e szertartások áldásait?

Összegzés: A keresztség, a lábmosás és az úrvacsora Krisztus által előírt rendtartások, amelyek a szenvedésében való osztozást, értünk vállalt halálának elfogadását és a vele való új életet jelképezik.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki fejlődés alapja: A keresztség, a lábmosás és az úrvacsora szertartásai jelképes cselekedetek, amelyek a hívő számára fontos krisztusi tettekre emlékeztetnek.

Csak tanítóknak: Kérjük meg az osztályt, beszéljenek arról, hogy mit jelentenek ezek a szertartások a saját életükben! Egyéni, családi, közösségi és országos szinten milyen szertartásokban vesznek részt? Mi a célja ezeknek?

Nyitó feladat: Akár tudatában vagyunk, akár nem, mindnyájunknak vannak olyan szertartásaink, amelyek meghatározzák a mindennapi életünket: a reggeli ébredés ideje, kutyasétáltatás vagy kocogás még a munka előtt, újságolvasás stb. E heti leckénk olyan lelki szertartásokkal foglalkozik, amelyek Istennel való kapcsolatunkat érintik. Gondoljunk végig az osztállyal, hogyan kíséri végig a Bibliát a lábmosás témája! Nézzünk meg pár példát a következők közül az osztályban, majd kérjük meg csoportunk tagjait, hogy keressenek még néhányat a Szentírásból!

- ↪ A Bibliában először Ábrahám történetében hallunk a lábmosásról, amikor a vendégszeretetet tanúsító pátriárka megszólítja vendégeit: „Hadd hozzanak, kérlek, egy kevés vizet, és mossátok meg a ti lábaitokat, és dőljetek le a fa alatt” (1Móz 18:4).
- ↪ Lót történetében is találkozunk a lábmosással. Lót a Szodomába érkező vándoroknak (angyaloknak) mondja: „Térjete be a ti szolgáitok házához, és háljatok ott, és mossátok meg lábaitokat” (1Móz 19:2).
- ↪ További példákat találunk Lában és Rebeka (1Móz 24:32), a lévita és ágyasa (Bír 19:21), Abigél és Dávid történeteiben (1Sám 25:41-42) stb.

➤ Isten megparancsolta a papoknak, hogy mossák meg kezüket és lábukat, mielőtt belépnek a szentélybe, a szentek szentjébe vagy mielőtt áldozatot mutatnak be az oltáron (2Móz 40:30-32).

Beszéljük meg: Milyen szerepet töltött be az ószövetségi időkben a lábmosás? Bátorítsuk az osztályt, hogy úgy gondoljanak rá, mint például a vendégszeretet, a köszöntés, a tisztaság és a szolgálat jelképére. Ez a gyakorlat a Szentírás számos történetében felbukkan, és a tanítványok is tisztában voltak azzal, hogy milyen mély, kulturális és tradicionális jelentéstartalommal bír. Amikor Jézus megmosta tanítványai lábát, hogyan erősítette meg mindazt, amit ez a tett kifejezett, ill. hogyan tágította ki fogalmát (például: a szolgáló vezetés gyakorlásával)?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A héten tárgyalt három szertartás (a keresztség, a lábmosás és az úrvacsora) gyakorlása kapcsolódik egymáshoz, újból megerősítve bennünk a megszentelt élet főbb elemeit. Ez a három jelkép együtt képezi a megváltás, a megváltás elfogadása, a bűnbocsánat elfogadása és a tanítványság megújulása ciklusait.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A keresztség: Belépés a tanítványi körbe

(Olvassuk el Jn 3:5 versét az osztályban!)

János evangéliuma 3. fejezetében Jézus és Nikodémus párbeszéde is mutatja, milyen nagy szükségünk van a Szentlélek ajándékára, ahogy János fogalmaz, a Lélektől való születésre. Erre a belső élményre a keresztség által kerül sor. Az újjászületőknek „víztől és Lélektől” (Jn 3:5) kell születnie. Krisztus és Nikodémus párbeszédében arra a kérdésre találunk választ, hogyan részesedünk Krisztus örökségében. Feltétel, hogy a keresztségkor „felülről” kell „újjászületnünk”. A keresztség Krisztus elfogadása után a hit következő logikus lépése, mivel „*aki hiszen és megkeresztelkedik, idvezül*” (Mk 16:16).

Jézus rámutat, hogy a keresztség a tanítványság kapuja. Ez a kijelentése összhangban áll parancsával, hogy kereszteljük meg azt, aki elfogadta Őt Urának és Megváltójának (Mt 28:16-20). A keresztség megtanít: szükséges a bűnbánat, a megbocsátás és a döntés, hogy elfogadjuk Jézust Megváltó Királyunknak.

János evangéliumában a keresztség a bűntől való megtisztulás lényeges követelményét jelképezi. A keresztség vízében a hívő megtisztul a bűntől. A víz és a Lélek összekötésével Jézus két fontos elvet fejez ki, amit a hívő tapasztal: a víz jelképezi a múlt bűneit elmosó tisztulást, míg a Lélek Krisztus erejére utal, amely győzelemre viszi a hívőt.

Elmélkedjünk: Hogyan válik a keresztség a bűntől megtisztult és az Isten Lelkét befogadó élet jelképévé?

II. A lábmosás

(Olvassuk el Jn 13:1-17 szakaszát az osztályban!)

A lábmosás jelképezi az Istennel és az emberekkel való megbékélést. Állandóan arra emlékeztet, hogy az embernek folyamatosan meg kell tisztulnia a keresztség utáni bűnöktől, és mindig szüksége van Isten szeretetére és kegyelmére, amelyekből megbocsátás, megigazulás, megszentelődés fakad. Ugyanakkor a lábmosás szertartása arra is emlékeztet, hogy úgy bánjunk hittestvéreinkkel, ahogy Jézus bánik velünk; bocsássunk meg, béküljünk meg, hogy kialakuljon, megmaradjon a szeretet, az egység és a közösség Isten szeretetének tükrözéseként. Tehát a helyesen megértett és gyakorolt lábmosás ilyen közösséggé formál, vagy legalábbis fontos szerepe lesz kialakulásában. Az utolsó vacsora alatt (Jn 13:2-4) Jézus valószínűleg arra várt, hogy a tanítványok közül valaki felálljon és megmossa a többiek lábát. Amikor ez nem történt meg, Ő tette meg azt, amihez igazi megalázkodás és szeretet kellett. A szolga szerepét felvállalva előrevetítette kereszthalálát és a megváltási terv beteljesítését. Amikor megmosta a tanítványok lábát, azt az örök elvet tanította, hogy országának alapja az önfeláldozó szeretet, ill. a dicsőséghez az alázaton, a szolgálaton, az önfeláldozáson és énünk legyőzésén át vezet az út.

Elmélkedjünk: A lábmosás hogyan emlékeztet folyamatosan arra, hogy a megszentelt élethez minden tanítványnak naponta szüksége van a megbocsátásra és a megtisztulásra, valamint a Szentlélek megújító erejére?

III. Az úrvacsora

(Olvassuk el Jn 6:53-54 verseit az osztályban!)

Az úrvacsorában való részvételnek fontos szerepe van Krisztus megváltó áldozatának megértésében. Jn 6:53-54 verseiben Jézus azt mondta a

tanítványainak, hogy „Bizony, bizony, mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét, és nem isszátok az Ő vérét, nincs élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon.” A keresztség, a lábmosás és az úrvacsora szertartásában láthatjuk a víz és a vér kiegészítő szerepét: mindkettő az üdvösséget és a bűntől való megtisztulást jelképezi. Ellen G. White a *Tapasztalatok és látomások* c. könyve 174. oldalán jegyzi meg, hogy a víz és a vér a megbocsátást és az élet ajándékát jelképezi.

Elmélkedjünk: Hogyan szimbolizálja az úrvacsora Krisztusnak a megváltásunkért vállalt önfeláldozó tettét?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Néhány percben beszéljünk az osztályban arról, hogyan jelképezi az úrvacsora nemcsak Jézus kereszthalálát és áldozatát, hanem azt is, ahogy folyamatosan erősít. Mérlegeljük az alábbi pontokat, majd válaszoljunk a kérdésekre!

- 1) Az étel elfogyasztásával „részesedünk” az eledelből, ami a részünkké válik. Az úrvacsora alkalmával jelképes módon Jézus a részünkké lesz, mi pedig az Ő részévé válunk. Ahogy a Biblia is írja: „*Maradjatok énbennem, és én is tibennetek*” (Jn 15:4). Jézus a mennyei Manna, amellyel lelkileg táplálkoznunk kell, hitben részesednünk kell benne, hogy eggyé váljunk Vele.
- 2) Az étel és az ital szükséges az élethez, hasonlóképpen az úrvacsora kenyere és bora (Jézus teste és vére) kell a lelki életünkhöz. Jézus az „élet kenyere” és az „élet vize” is egyben.
- 3) Az evés élvezetes és kellemes. „*Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr*” (Zsolt 34:9) - olvassuk a Bibliában.
- 4) Az étel erőt ad napi feladataink végzéséhez. Hasonlóképpen az úrvacsorában való részvétel által lelki erőt kapunk, hogy végezhessük keresztény kötelességeinket.

Elgondolkodtató kérdés:

Gondolkodjunk el az úrvacsora jelentésének különböző oldalairól! Miért rendelte el Isten egy étkezés (az úrvacsora) szertartását? Mire akar ezzel megtanítani?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Most visszatekinthetünk a héten tárgyalt részekre. Fontos, hogy mindenki megértse e szertarások jelentését és lényeges pontjait.

Viszont, mint a többi szertartás esetében, amelyek fontos eseményekhez kapcsolódnak és amelyeknek mély a jelentősége, ez a három szertartás is jelentőségét vesztheti, ha természetesnek vesszük őket.

Gondolkozzunk: A gyülekezetek, a lelkészek és a szélesebb közösség hogyan emlékezhetnek meg a héten tárgyalt eseményekről anélkül, hogy a cselekmények gépiessé és túlságosan rituálissá válnának? Hogyan készülhetünk fel egyénileg úgy a részvételre, hogy a szívünk és az elménk nyitott legyen arra a tapasztalatra, amit Isten nyújtani kíván?

ISTEN RENDEZTE TALÁLKOZÁS

Egy indiai faluban élek, ahol mindenki bajkeverőnek tartott. Még az apám szoktatott rá az alkoholra, 9 éves koromban. Abbahagytam az iskolát, loptam, csak hogy ihassak. Ettől mindenki szenvedett, a családom, a barátaim.

Amikor vért kezdtem köpni, megijedtem és abbahagytam az ivást, amíg jobban nem lettem. Azután kezdődött minden előről. 23 évesen nősültem meg, de az alkohol miatt rettenetes lett az életünk. Mindenünket elittam.

Egy este részegen tartottam hazafelé, és a buszmegállóban találok egy emberrel, aki Istenről beszélt. Tiltakozásom ellenére elkísért hazáig, de túl részeg voltam ahhoz, hogy megértsem, mit is magyaráz. „Aludni akarsz - mondtam neki -, de te is itt alhatsz, ha akarsz!”

Másnap reggel beszélgettünk. Akkorra kijózanodtam, és már megértettem, amit Istenről mondott. Felkeltette az érdeklődésemet a hatalmas Isten, aki az őszinte imákra válaszol. Megtudtam, hogy tőlünk 40 km-re lakik egy lelkész. Felkerestem, hogy még jobban megismerjem Istent.

Hálás vagyok, mert Isten megszabadított az alkohol utáni vágytól, és a gondolataim is kitisztultak. Elfogadtam Jézust, 2008-ban megkeresztelkedtem. Hiszem, hogy azt a találkozást az Úr rendezte el.

Feleségemmel az isteni szeretetről beszélünk az embereknek. Ma a Globális Misszióban dolgozunk a városunkban. Azelőtt mindenki részeges bajkeverőnek tartott, de most látják az életben Isten munkáját. Én pedig elmondom, hogy ez velük is megtörténhet.

Eddig húszan fogadták el Krisztust általunk. Jelenleg még harminc-negyven emberért munkálkodunk. Nagy öröm, hogy Isten felhasznál engem, az egykori részeges bálványimádót, hogy Jézus szeretetéről beszéljek! Köszönetet mondunk az adományokért, amelyek sokat segítenek a Globális Misszió munkájában!

Ramesh Raut *globális missziós úttörő Indiában.*

A törvény és az evangélium

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Jn 2:3-4

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Hasonlítsuk össze és viszonyítsuk egymáshoz a törvény és az evangélium szerepét a nagy küzdelemben!

Érezni: Tiszteljük a Teremtőt, aki a törvény jogos követelése miatt saját életét ajánlotta fel a bűnösökért!

Tenni: Pihenjünk meg szombaton az emberiséget megalkotó és megváltó Teremtő munkájának emlékére!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Törvényadó és Megváltó

- A** Milyen fontos szerepe van a törvénynek a megváltásban?
- B** Mit ad az evangélium, amit a törvény nem adhat meg?
- C** Miért csak a Teremtő tehet eleget a törvény jogos követelményeinek?

II. Érezni: Az élet ajándéka

- A** Milyen érzés az, amikor felismerjük, hogy lehetetlen megfelelni a törvény elvárásainak, amely éppen olyan tökéletes, igaz, mint Isten maga?
- B** Milyen érzés tudni, hogy a Teremtő eleget tett az elvárásoknak, amikor letette az életét és elszenvedte a bűnösöket illető halálbüntetést?

III. Tenni: Szombati pihenés

- A** A szombat megünneplésével hogyan fejezzük ki tiszteletünket a teremtés, a megváltás és az új föld miatt?
- B** A szombat (és egyéb törvények) megtartása hogyan fejezi ki tiszteletünket a Törvényadó iránt?

Összegzés: A törvény megmutatja, hogy szükségünk van a Megváltóra, mert képtelenek volnánk megfelelni szigorú feltételeinek, azok alapján üdvözülni.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki fejlődés alapja: Általában nem a szeretethez és a kötődéshez társítjuk a *törvény* és az *engedelmesség* fogalmát. Viszont a *szív* szó mindet összekapcsolja: Isten és gyermeke e szavak teljes jelentésében találkozunk.

Csak tanítóknak: Ebben a részben a *törvény* és az *engedelmesség* fogalmát mutatjuk be, valamint azt, **hogyan viszonyul a gyakorlatban a törvény az ember életéhez. Istenről akarunk elgondolkodni, aki a törvényt adta.**

Nyitó megbeszélés: E heti leckénk a „Törvény és az igazság” témakörével foglalkozik. Kimondja az egész erkölcsi törvény szükségességét, hangsúlyozva, hogy Istennek a Jézus Krisztus által felkínált kegyelméhez kapcsolódik.

Kérdések a megbeszéléshez:

- 1) Hogyan mutatnánk be a törvénytisztelő embert?
- 2) Ismerünk valakit, aki igazán tükrözi Isten törvényét? Milyen tulajdonságai vannak?
- 3) Mit mutat meg a törvény Istenről?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

BIBLIAKOMMENTÁR

Csak tanítóknak: Ebben a részben igyekszünk jobban elmélyedni a *törvény*, a *szeretet* és az *engedelmesség* fogalmában.

I. Törvény, szív és hovatartozás

(Olvassuk el Jer 31:31-34 verseit!)

Jeremiás idejében Júda folyamatos politikai és erkölcsi válságban volt. Isten prófétája időről időre Júdának és Jeruzsálemnek is közvetített figyelmeztető, ítéletet hirdető üzeneteket, és nem hallgatott a várható pusztulásról sem.

Jeremiás ragyogó költői érzéssel megáldott, tehetséges író volt. Mély érzései és gondolatai jól bemutatják Isten kegyelmes voltát, aki folyton kérleli népét, hogy forduljanak el a bálványimádástól és a törvénszegéstől.

A Szentírás egyik megindító része Jer 31:31-34 szakasza, ami az „új szövetség” szavakkal egybefogja az Ó- és az Újszövetséget.

Olvassuk el Jeremiás szavait! *„Ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr; és új szövetséget kötök az Izráel házával és a Júda házával. Nem ama szövetség szerint, amelyet az ő atyáikkal kötöttem az napon, amelyen kézen fogtam őket, hogy kihozzam őket Egyiptom földéből, de akik megrontották az én szövetségemet, noha én férjök maradtam, azt mondja az Úr. Hanem ez lesz a szövetség, amelyet e napok után az Izráel házával kötök, azt mondja az Úr: Törvényemet az ő belsejökbe helyezem, és az ő szívökbe írom be, és Istenökké leszek, ők pedig népemmé lesznek. És nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyafiát, mondván: Ismerjétek meg az Urat, mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva a nagyig, azt mondja az Úr, mert megbocsátom az ő bűneiket, és vétkeikről többé meg nem emlékezem”* (Jer 31:31-34).

Figyeljük meg a mély érzelmi tartalmú részleteket a szövegben: *„kézen fogtam őket”, „férjök maradtam”, „az ő szívökbe írom be” és „Istenökké leszek, ők pedig népemmé lesznek”!* Mind a tettekben megnyilvánuló szeretetet és a szeretet törvényét közvetíti, kifejezve, hogy mit jelentünk Istennek, aki mindenét nekünk adja.

Elmélkedjünk: Figyeljük meg azt is, hogy a záró rész milyen meghitt ismeretről és nagylelkű kegyelemről árulkodik. Mely szavak írják le legjobban, milyen bensőséges kapcsolatban kíván lenni velünk Isten? Melyek mutatják be nagylelkűségét? Mindez mit árul el Isten jelleméről?

II. Engedelmesség és győzelem

(Olvassuk el 1Jn 5:3-5 verseit!)

Hogyan tartjuk meg a parancsolatokat a mindennapjainkban? 1Jn 5:3-5 szakaszában így olvassuk: *„Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az Ő parancsolatait; az Ő parancsolatai pedig nem nehezek. Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?!”*

Nézzük meg, milyen kapcsolat van a szeretet, az engedelmesség és a hit között! Jeremiás fejt ki, hogy a szeretet áll az új szövetség központjában.

Ebben a szövegben pedig János leszögezi, hogy a parancsolatok megtartásával fejezhetjük ki Isten iránti szeretetünket. Figyeljük meg magyarázatát: „*az Ő parancsolatai pedig nem nehezek.*” Miért állítja ezt János, és hogyan világítja meg szavai értelmét?

Figyeljük meg a következő érvelést! Mivel Isten gyermeke szereti Istent és engedelmeskedik neki, Jézus Krisztusba vetett hite képessé teszi arra, hogy legyőzze a világot. Tehát a győzedelmes hit fontos része, hogy hiszünk: Jézus az Isten egyszülött Fia.

Ilyen értelemben nem teher és nem kötelesség az Isten parancsolatainak való engedelmesség, feltételezve az Atya Isten és a Fiú Isten iránti szeretetet. A hívő inkább Jézus szavai valóságát tapasztalja: „*Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű*” (Mt 11:30).

Összegezve, semmi kétség, Istenbe vetett hitünk befolyásolja és alakítja azt, ahogy a szeretetet értjük, ez pedig hat az Isten törvényéhez való viszonyulásunkra.

Elmélkedjünk: János írásai szerint milyen a kapcsolat a törvény és a szeretet között? Ezzel összevetve mit mondhatunk el Jeremiás tanításairól, amelyekkel az előző részben foglalkoztunk?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A történetek elbeszélése hathatós eszköz, amely révén a hallgató saját maga vonhat le következtetéseket és állapíthat meg dolgokat. Természetes lehetőséget ad arra, hogy az információ a fejtől a szívig jusson, hatva a tettekre. Készíthetünk fénymásolatot az alábbi a történetről, hogy többen olvashassák fel az osztályban.

Feladat: „Próbára tett engedelmesség” – Dán 3:1-30 szakasza nyomán.

A nagy és hatalmas Nabukodonozor király aranyszobrot állíttatott fel Dura mezején. Minden tekintélyes vezetőt és kormányzót meghívott az avatási ünnepségre. Amikor a rengeteg hangszer megszólalt, minden jelenlévőnek le kellett borulni, a szobrot imádva. Elhangzott, hogy aki erre nem hajlandó, azt bedobják egy tüzes kemencébe.

Néhány fiatal, Sidrák, Misák és Abednégó viszont nem hajolt le. Tudták, hogy a király képmása nem más, mint bálvány, és ha lehajolnak, megszegik Isten parancsát: *„Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy amelyek alatt a földön, vagy amelyek a vizekben a föld alatt vannak. Ne imádd, és ne tiszteld azokat”* (2Móz 20:4-5).

A király talpnyaló bölcsei szaladtak urukhoz, ahogy csak a lábuk bírta. Hírül vitték neki, hogy parancsát megszegték. *„Sidrák, Misák és Abednégó... nem becsülnek téged, oh király, a te isteneidet nem tisztelik, és az arany állóképet, amelyet felállítottál, nem imádják”* (Dán 3:12).

Nabukodonozor tekintete úgy lángolt, mint kemencéjében a tűz. Hívatta a három fiatalot, kérdőre vonta őket, hogy miért nem engedelmessé válnak parancsának, miért nem imádják a szobrot. Majd megfenyegette őket: *„De ha nem imádjátok, tüstént bevettettek az égő, tüzes kemencébe; és kicsoda az az Isten, aki kiszabadítson titeket az én kezeimből”* (Dán 3:15)?

A fiatalok így feleltek a királynak: *„Oh Nabukodonozor! Nem szükség erre felelnünk néked. Ímé, a mi Istenünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemencéből, és a te kezedből is, oh király, kiszabadít minket. De ha nem tenné is, legyen tudtadra, oh király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk, és az arany állóképet, amelyet felállítottál, nem imádjuk”* (Dán 3:16-18).

Hogyan felejthetné el bárki, ami ezután történt? A király a tüzes kemencébe vettette parancsának elutasítóit, akiket viszont Isten megjutalmazott hűségükért. Csatlakozott hozzájuk a tűzben.

Nabukodonozor csodálkozva kiáltott fel: *„Áldott ezeknek Istene, a Sidrák, Misák és Abednégó Istene, aki kiszabadította az Ő szolgáit, akik Őbenne bíztak; és a király parancsolatát megszegték és veszedelemre adták az ő testöket és nem szolgáltak és nem imádtak más istent az ő Istenökön kívül”* (28. vers). Ezek után előléptette őket!

Sidrák, Misák és Abednégó igazolta Jeremiás szavainak valóságát: *„az Ő parancsolatai pedig nem nehezek”* (Jer 31:33).

Kérdések a megbeszéléshez:

- 1) Hol kapcsolódik össze ebben a történetben a törvény, az engedelmeség és a szeretet fogalma?
- 2) Milyen következtetéseket vonhatunk le e történetből saját lelki fejlődésünkre nézve?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Ha lehetséges, adjunk papírt és íróeszközt ehhez a feladathoz, de az is jó, ha elbeszélgetünk az alábbi szokásokról.

Feladat: E heti leckénk felhívta a figyelmet a szombat és a törvény kérdésére. Írjuk le három olyan szokásunkat, amelyek a szombat törvényének betartását örömtelivé teszik! Beszélgessünk erről az osztállyal! Mások is írjanak a listához, a saját szokásaikat elmondva. E hagyományok hogyan szélesítették az Isten iránti és tőle kapott szeretet fogalmának körét?

A MEGVÁLTÁS ÚTJA

Fiatal lány vagyok, a szüleimmel élek. Nemrég a hetednapi adventisták a szomszédságunkban tartottak előadásokat Kenyában, Nairobiban. Hallottam, hogy több fiatal az előadásokról, a jó prédikációkról és a Jézusról szóló filmekről beszélget. Elhatároztam, hogy én is megnézem, ami ott történik.

A lelkész beszéde mélyen hatott rám. Másnap megint odamentem, akkor is jól éreztem magam. Szerettem volna beszélni a lelkéssel, de mivel egy ifjúsági beszélgetésre várták, így azon is részt vettem. Remek volt!

Megemlítettem a szüleimnek, akik egyáltalán nem örültek. Azt mondták, hogy nem kellene ilyen helyekre járnom. Erre azt válaszoltam, hogy érezni lehetett Isten jelenlétét, és szeretnék még többet megtudni a Bibliáról, mert meg akarom találni az üdvösség útját.

A lelkészt is kértem, hogy imádkozzon velem ezért. Közben elhatároztam, az adventistákkal tartok, hogy jobban megismerjem tanításaikat.

Egyik este megláttam a szüleimet is az előadásokon. Örömmel köszöntöttek. Elmondtam nekik, hogy az adventistákkal tanulom a Bibliát és úgy látom, igaz, amit tanítanak. Megértették. Később együtt mentünk haza. Attól kezdve a szüleim velem jártak az előadásokra.

Hálás vagyok Istennek, hogy hívő lettem. Jó, hogy a szüleim elengedtek. Megkeresztelkedtem és most a szüleim is keresztségre készülnek. Tudom, a közös imádság eredménye, hogy őket is megérintette az üzenet.

Köszönettel tartozom azoknak, akik áldoztak az idejükből és a pénzükből is, hogy a szüleimmel együtt én is megismerhessem az igaz reménységet. Kérem a fiatalokat, hogy imádkozzanak, mert Isten nagy dolgokat tehet az életükben!

Brenda Mwendé, *Kenya*.

A keresztény élet

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Jn 3:16

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Vázoljuk fel, milyen kötelességei vannak a keresztényeknek az időt, a talentumaikat, a személyes és anyagi erőforrásaikat illetően úgy a családban, mint a közösségben!

Érezni: Érezzük át, hogy Krisztus önfeláldozásának példája nagylelkűsége és jótékonyagra szólít!

Tenni: Adjunk bőkezűen, hiszen Isten is úgy adja ajándékait!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Érdeklődés, együttérzés és támogatás

- A** Milyen javakat adott Isten a keresztényeknek? Mivel tartozunk neki?
- B** Melyek a sáfárság alapelvei, amelyek meghatározzák a keresztények felelősségét tulajdonukra és kapcsolataikra nézve?

II. Érezni: Minden jó forrása

- A** Milyen példát mutatott Krisztus az önfeláldozó nagylelkűsége?
- B** Krisztus jósága mire készíti követőit? Hogyan védenek az önzéstől és a kapzsiságtól ezek az érzések és tettek?

III. Tenni: Adni

- A** A keresztények hogyan viszonyozhatják, amit Istentől, a családtól, a közösségtől és általában a világtól kaptak, hogy meg ne szakadjon a jótétemények köre?
- B** A házasság szépségének és szentségének ápolása hogyan tükrözheti vissza a hívő Istennel való kapcsolatát?
- C** Milyen polgári kötelességei vannak a keresztényeknek a szomszédaik, a nemzetük és a világ iránt?

Összegzés: Isten ajándékokat adott gyermekeinek és Krisztus életében bemutatta a természetére jellemző önzetlenséget. Arra kér, hogy a csa-

lábban és a társadalomban is az isteni jóságot tükrözzük ajándéku-
l kapott személyes és anyagi forrásaink felhasználásával.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: A gyakorlati kereszténységnek része, hogy az életünkben meg kell látszódnia az Isten és a körülöttünk élők iránti szeretetnek.

Csak tanítóknak: Az első részben célunk segíteni a szombatiskolai tagoknak azt megfontolni, hogy mit jelent a gyakorlatban keresztényként élni.

Nyitó beszélgetés: Mit mond számunkra a *gyakorlati kereszténység* kifejezés? E heti leckénk olyan témákkal foglalkozik, mint a munkaadó/alkalmazott viszonya, a polgári kötelességek, a keresztény házasság, az önértékelés, a tizedfizetés és a sáfárság, amelyeket a gyakorlati kereszténység szempontjából közelít meg. Miközben ezeken a kérdéseken gondolkozunk, felvetődik a következő kérdés: Hogyan ültessük át keresztényi és lelki tapasztalatainkat a mindennapi életünkbe?

Megbeszélendő kérdések: Hogyan határoznánk meg a keresztény életvitel lényegét? Mitől válik „kereszténnyé” az életstílus?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

BIBLIAKOMMENTÁR

Csak tanítóknak: Lényeges mélyebbre ásni Isten és a személyes javaink közötti kapcsolat témájában, hogy végiggondoljuk mindazt, ami napi szinten ebből következik hitünket és adakozásunkat illetően.

I. Ne felejtsük el!

(Olvassuk el 5Móz 8:11-20 verseit az osztályban!)

J. A. Thompson megállapítja: „*Mózes ötödik könyve* az Ószövetség egyik legnagyobb könyve. Nincs még egy olyan bibliai irat, ami felülmúlna minden kor családi és személyes hitéletére gyakorolt hatását. Több mint nyolcvanszor idézi az Újszövetség és így harmadmagával tartozik az ószövetségi könyveknek abba a kis csoportjába, amelyekre a korai

keresztények gyakran utaltak” (*Deuteronomy: An Introduction and Commentary*. London, 1974, Inter-Varsity Press. 11. o.). Mózes ötödik könyvében Mózes beszédei felvázolják Izráel népének történelmi háttérét, majd a ceremoniális törvényre fordítják a figyelmet, benne az istentisztelet, a tiszta és tisztátalan ételek, a tizedfizetés kérdéseire. Szót ejt még polgári rendeletekről, különböző törvényekről a házassággal, a szülőkkel és az engedetlen gyerekekkel kapcsolatban.

Továbbá 5Mózes 8. fejezetében emlékezteti Mózes Izráel népét arra, hogy milyen kegyelmet tanúsított irántuk Isten a múltban. *„Mert az Úr, a te Istened jó földre visz be téged; bővizű patakoknak... földére... Búza-, árpa-, szőlőtő-, füge- és gránátalmatermő földre... Oly földre, amelyen nem nyomorogva eszed kenyeredet, és ahol semmiben sem szűkölködöl... Ha azért eszel majd és megelégszel: dicsérjed az Urat, a te Istenedet azért a jó földért, amelyet néked adott”* (7-10. versek).

Figyeljük meg a következő határozott intést! *„Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, meg nem tartván az Ő parancsolatait, végzéseit, rendeléseit, amelyeket én parancsolok néked e mai napon; hogy mikor eszel és jól lakol, és szép házakat építesz, és lakozol azokban; és mikor a te barmaid és juhaid megsokasodnak, és ezüstöd és aranyad is megsokasodik, és minden jószágod megsaporodik: fel ne fuvalkodjék akkor a te szíved, és el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, aki kihozott téged Egyiptom földéből, a szolgaságnak házából... És ne mondjad ezt a te szívedben: Az én hatalmam, és az én kezemnek ereje szerzette nekem e gazdagságot! Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert Ő az, aki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az Ő szövetségét, amely felől megesküdt a te atyáidnak, amiképpen e mai napon van”* (11-18. vers).

Ez egyrészt emlékezteti Isten gyermekét, hogy mindent Istentől kapott, emellett a hatása a mi történelmi időnkben is jelentős.

Mózesnek a tulajdonról mondott szavai Jézusnál is visszhangoznak. Minden más témánál többször beszélt a gazdagságról, a pénzről és a javakról, a mindennapi élettel kapcsolatban.

Miért? Úgy tűnik, Mózes figyelmeztetései feledésbe merültek. Ugyanez a veszély fenyeget ma is, ha elfeledkezünk arról, hogy mindent Istentől

kapunk, a pénznek tulajdonítunk isteni erőt; elhisszük, hogy nálunk van az irányítás, függetlenek vagyunk.

Elmélkedjünk: Sokan valóban imádják a pénzt. Mózes szerint vajon miért tette képessé Isten a népét arra, hogy vagyont gyűjtsenek? Hogyan viszonyul egymáshoz a parancsolatok megszegése és a pénz imádata? A törvény betartása miként véd a mammon imádatától?

II. Hit és bizalom

Ma sok országban mítoszok övezik a gazdagság és a tulajdon kérdését, azt sugallva, hogy bizonyos dolgok boldogságot hoznak, ill. a több pénz a megoldás. Viszont a bibliai igazság szerint az élet minősége nem attól függ, hogy mit birtoklunk. Aki a pénzt szereti, sosem elégszik meg.

Mit ír a Biblia arról, hogy kiben kell bízunk? A válasz: ISTENBEN. Így a hívő életvitelében más értékek mutatkoznak meg, mint a fogyasztói társadalomban. A hit az alap, és a keresztyén ezért képes nagylelkűen adni.

Elmélkedjünk: Milyen bibliai elvek alakítsák a pénzhez való viszonyulásunkat? A Biblia szerint mi a boldogság igazi forrása? Miért nem találhatjuk ezt meg anyagi dolgokban?

III. Tizedfizetés és adakozás

A tizedfizetés és az adakozás hatásos ellenszere annak, hogy elfeledkezzünk Istenről és engedjünk a társadalmi nyomásnak, ill. a vagyonnal, a pénzzel kapcsolatos mítosznak. A hűséges és rendszeres tizedfizetéssel úgy tiszteljük Istent, hogy életünkben az Őt megillető helyre, minden elé és fölé helyezzük.

A hit és a pénzügyek: Pénzügyi tervezés hittel. Az Észak-amerikai Divízió Sáfársági Osztálya segédanyagában ez áll: „Tizedet fizetve Istent az első helyre tesszük. Elismerjük, hogy mindenünk az Övé, mi pedig a sáfárai vagyunk” (36. o.).

Ebben az igen hasznos segédanyagban olvassuk az „Egyszerű lépések az örömteli tizedfizetéshez” című részt is, amit rövidítve és kissé átdolgozva teszünk itt közzé (36-37. o.).

1. lépés: *Fogadjuk el Istennel való kapcsolatunkat!*

Először is ismerjük fel, hogy csak az Istenre ráhangolódott ember képes igazán tisztelni az Urat! Így első lépésként fogadjuk el kapcsolatunkat Istennel!

2. lépés: *Fogadjuk el a Teremtő Istent!*

A Teremtő ellát mindennel, amire szükségünk van. Ezt azzal ismerjük el, ha Őt állítjuk első helyre a tizedfizetéssel. Ha az Ő országát és igazságát tesszük az első helyre, új életet választunk. A tizedfizetés segít megváltoztatni fontossági sorrendünket.

3. lépés: *Ne magunkat tartjuk tulajdonosnak, hanem az Urat!*

Adjunk tizedet Istennek, arra emlékeztetve magunkat, hogy mindenkünk az Övé és csak az Ő segítségével tudjuk a fennmaradó részt az Úr tiszteletére és dicsőségére felhasználni. Így elfogadjuk, hogy felelősséggel tartozunk minden ajándékáért.

4. lépés: *Vegyük észre Isten gondviselését, vezetését és szeretetét!*

Az Istennek visszafizetett tized emlékeztet arra, hogy Ő gondot visel rólunk: része az életünk egészének; mielőtt elkezdtünk tizedet fizetni, Ő már gondoskodott mindennapi szükségleteinkről.

5. lépés: *Fogadjuk el Istennel való kapcsolatunk szentségét!*

Az szentel meg, hogy az Úrhoz tartozunk, elkülönítve a saját céljaira. A tizedfizetéssel elismerhetjük, hogy egészen hozzá tartozunk. Ilyen módon azt jelentjük ki, hogy Isten részére lettünk „elkülönítve”.

6. lépés: *Szenteljük újra Istennek az életünket!*

Amikor elfogadjuk, hogy a tized szent és Istené, elismerjük, milyen áldás a szent dolgok kezelése. Akkor tesszük helyesen, ha a tizedet a napi hitéletünk részének tekintjük. Így a tizedfizetés alkalmat ad arra, hogy ismét Istennek szenteljük az életünket.

Elmélkedjünk: A tizedfizetés hogyan válik az istentisztelet eszközévé? Hogyan segít abban, hogy valóban az Úr legyen az első az életünkben?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Osszuk fel az osztályt kisebb csoportokra (ha lehet, 3-5 főre), és beszéljük meg a következő kérdéseket! Majd ha ismét összegyűlünk, ismertessük a válaszokat!

Feladat: Isten, a mindenség Teremtője soha nem adta át a teremtés tulajdonjogát az embernek. Amikor elfogadjuk ezt az igazságot, minden

döntésünk lelki természetű döntés lesz. Nem ez a helyes kérdés: „Uram, mit akarsz, mit tegyek a pénzemmel?”, inkább: „Uram, mit akarsz, mit tegyek a pénzeddel?”

Hogyan tudatosíthatjuk magunkban, emlékezhetünk rá mindig, hogy Istenhez tartozunk?

Hogyan léphetünk túl azon, hogy csak elméletben ismerjük el Isten tulajdonjogát, és a szívünkbe, a mindennapi tetteinkbe is átültessük ezt a gondolatot?

A tized és az adományok befizetése mellett még hol és mit tudunk adni, gondolva arra, hogy milyen ajándékokat kaptunk Istentől?

MEGGYŐZŐ ÜZENET

Maria Lengyelországban nőtt fel. Tizenévesen kereste Istent, de nem találta meg. Végül szülei egyházának életébe vetette bele magát, remélve, hogy lelki megnyugvást talál.

Olvasta a Bibliát, közben sok kérdés fogalmazódott meg benne. *A jelenések könyve* foglalkoztatta, de a pap nem adott számára kielégítő magyarázatot. Maria időközben férjhez ment. Egyszer a férje kedvéért újabb tévésatornákat keresett, amelyek neki is tetszenek. A csatornákat váltogatva egy program megragadta a figyelmét. Valaki *A jelenések könyvét* magyarázta. Maria érdeklődve hallgatta. Máskor is erre a csatornára kapcsolt. Olyan tanításokat hallott, amelyek addigi ismereteit megkérdőjelezték, így újból olvasni kezdte a Bibliát. Felfigyelt rá, hogy a Biblia azt támasztja alá, amit a műsorban mondtak.

Maria megértette, hogy egyháza nem egészen követi a Bibliát. Akkor vasárnap nem ment templomba, de nem tudta, mihez kezdjen. Bekapcsolta a rádiót. Meglepve hallotta, hogy a Varsói Hetednapos Adventista Egyház istentiszteletét közvetítik. Tetszett neki a prédikáció, lelkileg felüdítette. Felhívta a program végén megadott telefonszámot.

Sok kérdést tett fel. Amikor megkérdezte, honnan tudhatja, hogy az adventisták helyesen tanítják-e a Bibliát, ezt a feleletet kapta: „Csakis a Bibliára alapozza a hitét!”

Világossá vált, hogy adventista programokat lát a kedvenc csatornáján is. Meggyőződése lett, hogy Isten vezette erre. Eszébe jutott, hogy gyerekkorában járt már az adventistáknál. „Akkor még nem voltam kész elfogadni a szombat igazságát, most viszont már minden bibliai tanítást elfogadok. Szeretem ezt az egyházat és az igazságot, amit itt megtaláltam. Olyan értékes ez az üzenet!”

Adományainkkal a világ minden területén támogatjuk az adventista médiamunkát.

Maria Bartok, *Lengyelország*.

A végső események - Jézus és a megváltottak

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ApCsel 3:19-21

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Beszéljünk Krisztus munkájáról, aminek a kereszt az alapja és az ítélettel, meg a második adventtel ér a tetőfokára!

Érezni: Legyünk éberek és hűségesek, mint akik bármelyik pillanatra várják Mesterük érkezését!

Tenni: Kövessük Krisztust a szentély kárpitján túlra, ahol a kegyelem trónja előtt könyörög értünk!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Krisztus a szentélyben

- A** Krisztus főpapi munkája hogyan épít arra, amit a keresztnél vitt végbe értünk? Miért az ítélettel és a második eljövettel ér tetőfokára a megváltás folyamata?
- B** A földi szentély tevékenységei hogyan világítanak rá a mennyei szentélyben zajló végidei eseményekre?

II. Érezni: A Király visszatérése

- A** Krisztus követői hogyan viszonyuljanak a végidő jeleihez?
- B** Miféle megtévesztésektől kell óvakodnunk?

III. Tenni: A Főpap követése

- A** Mi a szerepe Krisztus követőinek, amikor a Főpap közbenjár értük az Atyánál?
- B** A nagy küzdelemben mi következik a mennyei templom megtisztítása után? Mit kell tenni a hívőknek?

Összegzés: Miután Krisztus megváltotta szeretteit a kereszten, mennyei Főpapként közbenjár értük. A mennyei szentély megtisztítása után pedig visszatér Övéihez, hogy magával vigye őket.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki fejlődés alapja: Krisztus második eljövetele nem mese, hanem valóság. Hiábavaló volna Krisztusba vetett hitünk, ha nem kerülne rá sor.

Csak tanítóknak: A második adventben és a többi végidei eseményben való hit erősítéseként a csoport egy tapasztaltabb tagja olvassa fel az alábbi, kitalált történetet! Majd beszéljünk arról, hogy mi mindenre következtethetünk belőle!

A történet: „Serdülőként lettem a thesszalonikai gyülekezet tagja. Amikor Pál megérkezett a városunkba, evangéliumi üzenete megkérdőjelezett minden filozófiai és vallási rendszert, amit addig ismertünk. Platónt félreállítottuk, Jézust elfogadtuk. Eltüntettük a bálványokat és a Jézusban tetet öltött Isten lett az Urunk. Szívünkbe fogadtuk az Igét (1Thessz 1:6). Messze földön híre ment hitünknek (1Thessz 1:8) és annak, hogy az élő, igaz Isten szolgálatát választottuk, várjuk Jézus közeli eljövetelét, amikor megalapítja országát (1Thessz 1:9-10). Amint azonban később kiderült, korántsem volt minden rózsás a gyülekezetünkben. Sátán kezdett gondokat támasztani. A hívőkben kétkedés ébredt, kérdések merültek fel bennünk. Az volt a Pál apostoltól megismert egyik nagy igazság, hogy Jézus, aki a bűneinkért jött el és halt meg, most a mennyben van, de hamarosan visszatér és hazavisz bennünket. Ebben a boldog reményben éltünk. Csakhogy Sátán sietve elhintette a kétkedés magvait. Az idősebb hívők közül néhányan már a halál szélén álltak, ezért a tagok kérdezgetni kezdtek: Valóban visszajön Krisztus? Mi lesz azokkal, akik meghalnak és nem látják meg, amint eljön a mennyből? A kétely megrendítette sokak hitét. Mindannyian aggódtunk. Pál gyönyörű levelet írt, hogy eloszlassa kérdéseinket és aggodalmainkat. Így bátorított: *'Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből és feltámadnak először, akik meghaltak volt a Krisztusban; azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és*

ekképpen mindenkor az Úrral leszünk' (1Thessz 4:16-17). Én kész vagyok ezzel a reménnyel élni vagy meghalni!"

Kérdések:

- 1) Kétkelgettünk valaha a második adventben? Ha igen, miért? Ha nem, miért nem?
- 2) Pál csaknem kétezer éve írta leveleit. Milyen alapon mondhatjuk, hogy még most is bízhatunk szavában?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Jézus ígéretei közül, amelyeket tanítványainak adott, Jn 14:1-3 szakasza az egyik legnagyobb. Nem hagyta követőit vigasztalás nélkül a kereszt árnyékának gyászában. Megnyugtató szavaiból két okra hivatkozhatunk. Először is, Jézus a halál eszközét a győzelemhez használja fel és diadalt arat a bűn felett. Másodszor pedig, felmegy az Atyához, majd visszatér, hogy hazavigye tanítványait. A mai tanulmányunk a második résszel foglalkozik. Fontos hitet erősítő beszélgetés keretében átvenni ezt a témát!

Kommentár: Egyetlen más filozófia vagy vallás alapítója sem hagyott követőire olyan sokatmondó ígéretet, mint Jézus. „Elmegyek” az Atyához, mondta a tanítványainak, majd rögtön biztosította őket, hogy „ismét eljövök” (Jn 14:1-3). Az elmenetele és visszajövele közötti időszakot nevezzük utolsó időknek. A végidei események közül hárommal foglalkozunk ezen a héten: Jézus mennyei szolgálatával, második adventjével és a hívők feltámadásával.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Az utolsó idők eseményei: A mennyei szentély

(Olvassuk el Zsid 7:22-28 szakaszát az osztályban!)

A kereszt a bűn problémájának végleges megoldása. Jézus „meghalt, a bűnnek halt meg egyszer” és mindörökre (Róm 6:10), ezért nincs több áldozatra szükség. Áldozata után belépett a mennyei szentélybe, hogy közbenjárói szolgálatát végezze (Zsid 7:22-28). *A zsidókhöz írt levél* elmagyarázza, hogy a földi szentély a mennyei mása (Zsid 8:5; 9:23-26). A földi szentély bemutatta a bűnnel való leszámolás folyamatát: a mindennapi áldozatokat, a papok kötelességeit, az évenkénti engesztelési napot. Érzékeltette Isten népével a bűn komolyságát és a megváltás árát.

A mennyei valóság földi vetületei voltak ezek a cselekmények (Zsid 8:5). A mennyei valóság az, amit Krisztus tesz értünk a mennyei szentélyben (Zsid 9:9-15), miután a kereszten mindenre elegendő áldozatot mutatott be (Zsid 10:12). Amikor befejezi mennyei szolgálatát, beleértve a mennyei szentély megtisztítását (Zsid 9:23), amit az évenkénti engesztelési nap jelképezett, visszatér a földre, hogy hazavigye övéit (Zsid 9:28).

Elmélkedjünk: Milyen kapcsolat van a földi és a mennyei szentély között? Hogyan mutat rá a bűn komolyságára a földi szentély? Hogyan mutat a földi szolgálat a mennyekre?

II. Az utolsó idők eseményei: A második advent

(Olvassuk el Mt 24:5-7 és 25:37-39 verseit az osztályban!)

A második advent különbözik az elsőtől, amire határozottan utal Krisztus ígérete: „ismét eljövök” (Jn 14:3). A *zsidókhöz írt levél* is aláhúzza a különbséget: „*azonképpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek eltörlése végett, másodszor bűn nélkül jelen meg azoknak, akik őt várják üdvösségükre*” (Zsid 9:28). A második adventkor Jézusnak nem kell a bűnért engesztelést szereznie, hanem akkor gyűjti be örök országába azokat „*akik őt várják üdvösségükre.*”

Urunk az Olajfák-hegyén elhangzott beszédében (Máté 24., Márk 13. és Lukács 21. fejezete) elmondta a második adventről, hogy akkor viszi el Isten országába minden tanítványát „*a föld végső határától az ég végső határáig*” (Mk 13:27). Ez lesz az aratás ideje (Mk 4:29; Jel 14:15). Adventjét számos jel megelőzi, beleértve a hamis Krisztusokat (Mt 24:5), a háborúkat, a háborúk híreit (Mt 24:6-7), az éhségeket és a földrengéseket (Mt 24:7), valamint az evangélium világszéles hirdetését (Mt 24:14). Közvetlenül visszajövele előtt nagy megpróbáltatások következnek (Mt 24:21), jellemző a lelki fásultság és a romlás (Mt 25:37-39; Lk 17:28-30). Nem azért kaptuk ezeket a jeleket és többit, hogy meghatározzuk a második advent eseményeinek kronológiai sorrendjét, hanem hogy Isten népe készenléti állapotban legyen. Jézus eljövételének ígéretére az éberség és a készültség a keresztény folytonos válasza.

Elmélkedjünk: Mi a feladata és a célja a második adventnek? Miben különbözik az elsőtől? Milyen jelei vannak Krisztus visszajövetelének az egyházban és a világban? Hogyan készítsenek fel közeli visszatérésére?

III. Az utolsó idők eseményei: A szentek feltámadása

(Olvassuk el 1Thessz 4:16-17 verseit!)

A halál traumájában a keresztény ne bánkódjon, mint mások, „*akiknek nincsen reménységük*” (1Thessz 4:13). Platón tekinthetett úgy a halálra, mint az élet szenvedésétől és romlottságától való szabadulásra vagy az új életbe vezető ajtóra. A halál közelségében Seneca felszólíthatott az önuralom gyakorlására. Egy hindu láthatja a halálban a reinkarnáció végtelen lehetőségét, de a keresztény nem! Nála a gyászt fel kell váltania a keresztény reménységnek, ami abból ered, hogy „*feltámadnak először, akik meghaltak volt a Krisztusban*” (1Thessz 4:16). Ebből fakad a keresztény válasza a halál problémájára és ez a vigasza.

Mégis, mikor fognak feltámadni a Krisztusban meghaltak? Pál válasza egyértelmű: „*feltámadnak először, akik meghaltak volt a Krisztusban; azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk*” (1Thessz 4:16-17). A görög „találkozás” szó erőt és gazdag jelentést hordoz: benne foglaltatik a győztes hős visszatérése. Minden kor Hőse, a királyok Királya, az univerzum Ura visszatér és a népe a levegőben találkozik majd vele. Jézus, a világmindenség Királya, a menny és a föld Ura visszajön, hogy magával vigye Övéit. Ez a „*boldog reménységünk*” (Tit 2:13).

Elmélkedjünk: A Szentírás szerint mikor támadnak fel a Krisztusban meghaltak?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Mai leckénk sok olyan igazságot érint, ami a heted-napi adventisták sajátosságai közé tartozik. A tanulmány átvételekor feltétlenül hangsúlyozzuk ki a végidei eseményeknek ezeket a különleges területeit!

Kérdések az alkalmazáshoz:

- 1) Miért volna hiábavaló a hitünk, ha nem lenne igaz a második eljövetelel?
- 2) Mit jelent személyesen nekünk a második advent? Fel tudunk idézni egy olyan élményt, amikor igazán átéreztük ennek a hitelvnek az áldását?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Feltétlenül értsék meg az osztály tagjai, hogy a gonoszság és a halál feletti végső győzelem szempontjából Krisztus második adventje nélkül nem lenne értelme az elsőnek. A kereszt biztosít a gonosz feletti győzelem valóságáról. A döntő ütközetet Krisztus a kereszten és a feltámadásával nyerte meg.

Feladat: Kérjük meg a tagokat, hogy olvassák fel a következő részleteket! Majd mondják el, hogy mit jelentenek számukra ezek az ígérek! Róm 13:13; 1Kor 11:26; 15:54-55; Fil 3:20-21; 1Thessz 5:6; 1Pt 1:3, 5; 4:7; 2Pt 3:12

IGAZI SZABADSÁG

Eszter* Észak-Koreából Kínába szökött át, de még mindig nem volt szabad. Tudta, ha elfogják, visszatoloncolják és börtönbe vetik vagy kivégzik. Kínában találkozott egy adventista asszonnyal, akivel összebarátkozott. Ő beszélt neki Jézusról.

Egy nap a biztonsági szolgálat megállította a nőt. Mivel nem volt kínai útlevele, letartóztatták és visszaküldték Észak-Koreába, ahol börtönbe került. „Uram, miért hagytad?” - imádkozott.

Abörtönt magas falak övezték, a nyílásokon erős vasrudakkal. Lehetetlennek tűnt a szökés.

Egy hideg, esős napon Eszter reszketve állt sorban a fürdéshez. Az őrt elhívták, így a rabok magukra maradtak. Egy láthatatlan kezet érzett, ami a börtön fala felé irányította, ahol cementes zsákokat talált, szinte lépcsőként felrakva. Átmászott a falon és szaladt a szomszédos falu felé. Egy kis épületben húzta meg magát vacogva.

Hallotta az őt üldözők csapatának hangját, akik házról házra járva keresték. „Jézus segíts!” - sóhajtott. Az őrk oda nem néztek be, ahol megbújt, majd végül visszafordultak.

Az esőből havazás lett, így Eszter nem maradhatott tovább. A magasodó hóban kivánszorgott a faluból. „Istenem, mutass utat!” - imádkozott. Hirtelen fény világította meg az útját, mutatva, merre menjen. Azt követve eljutott újból Kínába.

Két hónapig gyalogolt, át a sivatagon, szöges drótokon. Jószívű földművesek segítettek. Végül kijutott Kína területéről. Katonák vitték el Dél-Korea követségére, ahol menedékjogot kapott.

Végül megérkezett Dél-Koreába. Találkozott Park testvérnővel, egy idős adventista asszonnyal, aki a menekülteknek segít, ez a szolgálata. Jézusról is beszél nekik.

„Isten elvezetett a szabadságba - mondta Eszter. - Hála neki, mert valóban szabaddá tett!”

Adományainkkal hozzájárulhatunk, hogy az Eszterhez hasonló, nehéz sorsú emberek is megismerjék Jézust.

*Nem az igazi neve.

Amikor minden újjá lesz

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Jel 21:4

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Mutassuk be az ezeréves időszakot, a millenniumot megelőző ítéletet és az új világ teremtésekor tetőző eseményeket!

Érezni: Képzeljük el a föld végső eseményeinek elsőprő drámaiságát és Isten hatalmát, aki bevezeti az örök béke és öröm korát!

Tenni: Örüljünk az egész világmindenség felszabadulásának és annak, hogy Isten megígérte, népe között fog lakni!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Ítélet és megnyugvás

- A** Milyen háromféle ítéletre kerül sor az új föld megteremtése előtt?
- B** Mit tesznek majd a megváltottak az ezeréves időszak alatt? Miért olyan fontos része ez a nagy küzdelem záró eseményeinek?

II. Érezni: Döbbenet és ámulat

- A** Milyen hatást váltanak ki a gonoszokban a föld történelmét lezáró drámai események?
- B** Hogyan hat az igazakra Isten erejének megnyilvánulása, amivel megmenti őket és bemutatja szentségét a népeknek?

III. Tenni: Minden térd meghajol

- A** Hogyan éri el Isten, hogy a föld ítéletének utolsó jelenléteiben minden térd meghajoljon? Miért olyan fontos ez az esemény?
- B** Milyen vigasztalást és örömet találhatnak Krisztus követői az új föld ígéretében?

Összegzés: Végül Isten megmenti az igazakat, megengedi a szenteknek, hogy áttekintsék az ítéletét, majd a gonoszokon végrehajtja a végső büntetést. Azután megteremti az új eget és új földet, és a megváltottak között fog lakni örökös békében, örömben.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki fejlődés alapja: Az ezeréves időszakról és az új világról szóló bibliai tanításokból megismerhető remény új képet ad Isten komoly elhatározásáról, hogy eltörli a bűnt, igazolja nevét és az egyes emberek életében is mindent újjá tesz.

Csak tanítóknak: Indítsunk egy beszélgetést a millenniumról úgy, hogy az alábbi kérdéseket tesszük fel az osztálynak! Előbb azonban a beszélgetés bevezetéseként emlékeztessük az osztályt arra, hogy ha Isten a megromlott, bűnös világot gyönyörű paradicsommá képes változtatni, akkor bizonyára meg tudja ezt tenni az életünkben is!

Nyitó kérdések a beszélgetéshez:

A millennium alatt milyen beszélgetésekre kerül majd valószínűleg sor az emberiség történelmét beárnyékoló tragédiák kapcsán?

Hogyan bátorítanak még ezek a tragédiák is arra, hogy a remény ismeretében túl kell látnunk e világ dolgain?

Vajon milyen meglepetések érnek majd az ezeréves időszak alatt?

Ha Isten képes megváltoztatni a gonoszság történelmével jellemezhető világot, még mi mindent változtathat meg az életünkben?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Ebben a részben látunk néhány példát, hogy milyen kapcsolat van a föld állapota és az emberiség állapota között. Ez abban segít megerősödni, hogy Isten képes megváltoztatni és megújítani az egész világot. Hangsúlyozzuk Urunk megújító erejét és azt, hogy új szívet akar adni!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Hamut a hamunak, port a pornak

(Olvassuk el 1Móz 2:7, 3:19, Préd 3:18-20 és 12:7 verseit az osztályban!) Az ember és a föld kapcsolata a teremtésnél kezdődik. A Biblia szerint Isten a föld porából „formálta” az embert, aki porból, vagyis földből lett és Isten leheletétől kelt életre. Sőt Ádám neve is a vörös vagy a vöröses

színű agyagra utal. 1Móz 2:18-19 versében a héberben nincs különbség az „ember” és az „Ádám” szavak között, más nyelvek azonban két külön szót használnak. Csak attól fogva jelöli már az „Ádám” szó nemcsak az ember eredetét, hanem ősatyánk nevét is, hogy Isten az állatokat is megformázta a porból. Az emberiség bűnesete után Isten kijelenti, hogy *Ádám* visszatér majd a földre (héberül *adamah*), amiből vétetett.

II. Az engedetlenség hatása az embernek a föld feletti uralmára

(Olvassuk el 1Móz 1:26-28 és 3:17-18 verseit az osztályban!)

Amint a Bibliából tudjuk, amikor Isten megteremtette az embert a saját képére, azt akarta, hogy mindazon uralkodjon, amit az előző hat napon teremtett. Ezt a szándékát világosan mutatják 1Móz 1:26-28 meghatározásai: „*a tenger halain*”, „*az ég madarain*” és „*az egész földön*”. Miután az Éden kertjében legyőzte a kísértés az embert, Isten felsorolta a bűn következményeit és kijelentette, hogy „*átkozott legyen a föld te miattad*” (3:17). A föld, az egész bolygó Ádám uralma alá tartozott, és nem ön maga miatt lett átkozott, hanem ura, Ádám engedetlensége következtében. Ádám döntése nemcsak Istennel való viszonyára hatott, hanem a földdel való kapcsolatára is.

Elmélkedjünk: Miért átkozta meg Isten a földet a bűn következményeként? A „*te miattad*” kifejezés arra utal, hogy *érte*, nem pedig *ellene*. Ebből arra következtethetünk, hogy Isten még a föld megátkozásából is valami áldást akart kihozni. Milyen volt az átoknak mint a bűn következményének a jellege, és végeredményben hogyan kell a bűnössé lett emberiség áldására válnia?

III. Az egész teremtett világ nyög

(Olvassuk el Róm 8:18-23 verseit az osztályban!)

Pál apostoltól származik néhány rendkívül tiszta és meggyőző kijelentés, ami a teremtett világ és az emberiség állapotának kapcsolatára vonatkozik. Pál költői nyelvezettel ecseteli, hogy az egész teremtett világ szabadításért sóhajt. Arra is emlékeztet, hogy semmi máshoz nem fogható dicsőség mutatkozik majd meg bennünk.

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Arra bátorítanak a Biblia egyértelmű tanításai a teremtés és az emberiség kapcsolatát illetően, hogy meglássuk, mi mindent képes és akar megtenni Isten a mi életünkben is. A következő kérdésekkel vezessük rá az osztályt, miként tanulhatják meg engedni, hogy Isten mindent újjá tegyen az életükben.

Kérdések az alkalmazáshoz:

- 1) Hogyan láthatjuk még tisztábban, mi mindennek kell megújulni az életünkben?
- 2) Milyen tanulságokat vonhatunk le Jézusnak a Hegyi Beszédben (Máté 5-7. fejezetek) elhangzott természeti utalásaiból, amelyek ismeretében jobban együttműködhetünk Istennel, aki meg akarja újítani az életünket?
- 3) Salamonhoz hasonlóan mi is bizonyára sokszor értetlenül szemléljük a világ dolgait. Hogyan élhetünk tartalmas életet, amikor számos kérdésre nem találunk választ?
- 4) Milyen szentírási ígéreteket tanulhatunk meg, idézhetünk, miközben az újjáteremtés felé haladunk? Hogyan állhat ez a reménység még inkább a szülők, a szombatiskolai tanítók és a lelkészek tanításainak középpontjában?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: E feladatok segítenek a szombatiskolai tagoknak jobban átérezni a millennium és a menny valóságát, ill. abban, hogy valóságként is beszéljenek ezekről.

Feladat:

Csoportos feladatok javaslata:

Képzeljék el a csoport tagjai és beszéljék is meg, hogy milyen lesz majd az első hét nap a mennyben! Beszéljenek az első szombati istentisztelet-ről, arról, hogy milyen lesz beszélgetni az őrangyalukkal, kivel akarnak találkozni a bibliai szereplők közül, miért! Milyen lesz az, amikor a trónon ülve vesznek részt az ítéletben Jézussal stb.?

ISTEN ELŐKÉSZÍTI AZ UTAT

Moïse taxisofőr volt Kamerunban, az édesanyjával lakott. Egy adventista barátja gyakran beszélt neki a Bibliáról. Amikor kezdte megérteni a hetedik nap fontosságát, szombaton már nem dolgozott.

Nagynénje látta, hogy a fiút érdeklik Isten dolgai, meghívta hát a gyülekezetbe egy evangelizációra. Odaült mellé, hogy segítsen a bibliaversek kikeresésben. Moïse elfogadta Istent.

Az édesanyja tiltakozott, amikor meghallotta, hogy fia adventista akar lenni, de Moïse elhatározása komolynak bizonyult. Amikor megkeresztelkedett, édesanyja elküldte otthonról. Elköltözött, felhagyott a taxizással és könyvevangélista lett. Idővel édesanyja szintén kezdett járni az adventista gyülekezetbe, látva mennyire megváltozott a fia élete. Azóta ő is megkeresztelkedett.

Moïse-t megbízták, hogy egy másik városban tartson evangelizációt. Nyolcan keresztelkedtek meg. A gyülekezeti tagok bátorították, hogy legyen lelkész. *Mi lehet nagyobb öröm, mint embereket Krisztushoz vezetni?* - gondolta Moïse. Imában az Úrhoz fordult, és elhívása megerősödött.

Egy nap felhívta telefonon egy korábbi iskolatársa, Marlyce. Éppen vizsga előtt állt, és kérte a fiút, hogy imádkozzon érte. Moïse ezt meg is tette, és közben erősödött benne az érzés, hogy a lányt elvegye feleségül.

Moïse attól tartott, hogy a lány talán nem akar lelkészfeleség lenni. Marlyce viszont egyszer azt javasolta a fiúnak, hogy legyen lelkész. Így világossá vált, hogy Isten vezette őket egymáshoz. Néhány hónap múlva összeházasodtak. Szabadidejükben könyvevangélistaként szolgálnak. „Hiszem, hogy Istennek terve van velünk - mondta Moïse. - Istennel minden lehetséges!”

Missziós adományainkkal a kameruni evangelizációt és a Cosendai Adventisa Egyetem bővítését is segítjük.

Moïse Ntamack jelenleg a kameruni Cosendai Adventisa Egyetemen teológiát tanul.